Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пралетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 56 (5730) | 9 сакавіка 1937 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

РАШЭННІ ПЛЕНУМА ЦК ВКП(б) ЗРОБІМ ЗДАБЫТКАМ КОЖНАГА КОМУНІСТА.
ПЕРАДАВЫ АРТЫКУЛ — Вышэй сцяг большэвіцкай самакрытыкі!
Е. Аксельрод, С. Гапін — Скурана-абутковая прамысловасць БССР на ўздыме.
Пятроў — Чаму дрэнна працуе ст. Жлобін.
І. Офенгейм — Да чаго прыводзіць палітычная сляпата.
І. Турэцкі — Непарадкі на [illegible].
Ф. Канстанцінаў — Зарвіўшыя адміністратары.
Калгаснік — Судзіць [illegible]?
Канцыбовіч — Аб недагагічных дыктантах.
За рубяжом:
На франтах у Іспаніі.
Пленум Цэнтральнага Камітэта Комуністычнай Партыі Іспаніі.

Вышэй сцяг большэвіцкай самакрытыкі!

Тры дні прайшло са дня апублікавання рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б). Комуністы Беларусі з выключнай старанасцю ўзяліся за вывучэнне гэтых выдатных рашэнняў, выкрываючы ўсе недахопы партыйнай работы.

Выпрабаванай зброяй большэвіцкай самакрытыкі большэвікі выкрываюць недахопы практыкі, каб выкараніць іх і такім чынам стаць на чале павароту, які адбыўся ў краіне з прыняццем Сталінскай Канстытуцыі, замяніўшай не зусім роўныя выбары ў Советы роўнымі, шматступовыя — прамымі, адкрытыя — закрытымі.

Несумненна за 3 месяцы, прайшоўшыя са дня прыняцця Канстытуцыі Саюза ССР, узнялася актыўнасць працоўных мас. Больш чым калі-небудзь стала роднай кожнаму грамадзяніну СССР наша радзіма. Совецкі патрыятызм пранізвае ўсё жыццё і ўчынкі грамадзян вялікай соцыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян. Падцягнуўся совецкі апарат, хоць над ім трэба яшчэ шмат працаваць, каб узняць яго да ўзроўню, адказваючага патрабаванням новай Канстытуцыі.

Неабходнасць быстрага перамагання недахопаў работы патрабуе хуткай перабудовы партыйнай работы «на падставе безумоўнага і поўнага правядзення ў жыццё пачаткаў унутрыпартыйнага дэмакратызма, прадпісваемага статута партыі».

Галоўнай заганай, галоўным дзяткам недахопаў работы раённых советаў і партыйных органаў Беларусі з'яўляецца не зжытае яшчэ адміністраванне. У адных раёнах яны слабей, у другіх, як напрыклад, у Лепелі адміністраванне ўзрасло да нецярпімых памераў, якія мяжуюцца з крымінальным злачынствам.

Адміністраванне і падхалімства, камандаванне і ўгодніцтва — родныя сёстры. І супроць іх ёсць толькі адзін сродак, указаны пленумам ЦК ВКП(б), — большэвіцкая самакрытыка. Узняць і разгортваць самакрытыку, выкарыстоўваючы яе для барацьбы супроць добрадушнасці і страты рэвалюцыйнай пільнасці — пярвейшы абавязак большэвікоў Беларусі.

Адміністратыўнае захапленне і «калужская» законнасць — адваротныя бакі медалі. Іменна барствуючыя і адміністрыруючыя з'яўляюцца галоўнымі парушальнікамі рэволюцыйнай дзяржаўнай законнасці. І асабліва шмат самадзейнасцей тварылі ў нас у вёсцы, дзе некаторыя, з дазволу сказаць, парторганізатары падмяняюць совецкае заканадаўства, устанаўліваючы ўзамен яго сваё лепельскае, быхаўскае, дрыбінскае і інш. заканадаўства.

«Калужскія» заканадаўцы не вывеліся яшчэ і ў кіруючым складзе раённых партыйных работнікаў, лічачых, што для іх партыйны статут і дырэктыва ЦК КП(б)Б не закон, што яны самі сабе закон і статут.

Большэвіцкая арганізацыя будуецца на аснове дэмакратычнага цэнтралізма, на аснове дэмакратыі дзеяння. І яму абсалютна нецярпіма ва ўмовах, калі партыя працуе над ажыццяўленнем новай Канстытуцыі, парушэнне статута партыі, падмена яго ўласнай «творчасцю».

Статут партыі гаворыць, што цэхавыя парторгі абіраюцца толькі на прадпрыемствах, дзе колькасць членаў партыі перавышае 100 чалавек, між тым у Віцебску, Менску, Гомелі і др. гарадах такія інстытуты ствараліся ў больш нешматлікіх партарганізацыях. Гэта прыводзіла да падмены агульных сходаў цэхавымі, зніжэння актыўнасці членаў партыі і ўстранення іх ад рашэння баявых пытанняў усёй партыйнай арганізацыі.

У некаторых партыйных арганізацыях (Лепель, Бабруйск, Орша, Барысаў і інш.) большасць членаў райкомаў была кааптавана. Асабліва абураючым парушэннем унутрыпартыйнай дэмакратыі было папярэдняе, да выбараў, зацверджанне сакратароў пярвічных партыйных арганізацый што фактычна падмяняла выбарнасць назначэнствам, паслабляла самакрытыку і ўзброенасць комуністаў у барацьбе з ворагамі і недахопамі ў партыйнай рабоце.

Унутрыпартыйная дэмакратыя, аб асновах якой гаворыцца ў статуце партыі, з'яўляецца той неабходнай асновай пабудовы нашай партыі, якая ператварае арганізацыю ў боездольны атрад, гатовы не толькі кінуцца на выкрытага ворага, але і папярэдзіць яго з'яўленне. Гэтага не зразумелі яшчэ многія кіраўнікі пярвічных партыйных арганізацый і не толькі не працавалі ў напрамку развіцця ўнутрыпартыйнай дэмакратыі і самакрытыкі, але сваёй практыкай парушэння статута абмяжоўвалі яе.

«Усе гэтыя факты парушэння асноў дэмакратычнага цэнтралізма, — гаворыцца ў рашэнні пленума ЦК ВКП(б), — наносяць партыі шкоду, бо яны тармозяць рост актыўнасці членаў партыі, пазбаўляюць актыў, які мае асаблівае палітычнае значэнне ў жыцці нашай партыі, магчымасці ўдзелу ў кіруючай рабоце, пазбаўляюць членаў партыі іх законных правоў кантролю над дзейнасцю парторганаў і тым самым парушаюць правільныя ўзаемаадносіны паміж кіраўнікамі і партыйнымі масамі».

Ліквідацыя практыкі каатацыі і тайнае галасаванне пры абранні партыйных органаў з'яўляецца тым сродкам, які выкіне з партыйнага апарата ўсіх, хто забыў асновы статута, замяніў іх сваімі мясцовымі законамі, хто камандуе, ігнаруе волю комуністаў, не лічыцца з калектывам.

Статут партыі з'яўляецца непахіснай асновай будовы нашай партыі. Ён забяспечвае свабоду «для партыйных мас рашаць пытанні нашага будаўніцтва, уздым актыўнасці партыйных мас, уцягненне іх у справу кіраўніцтва партыяй, развіццё ў іх пачуцця гаспадара партыі» (І. Сталін).

Вострай зброяй самакрытыкі большэвікі Беларусі павінны ўскрыць усе недахопы партыйнай работы і забяспечыць рашэнні ўсіх арганізацыйных пытанняў партыйнай арганізацыі адпаведна статуту ВКП(б), выкінуўшы ў памыйную яму мясцовую «законнасць», як не маючую нічога агульнага з большэвізмам.

Агнём большэвіцкай самакрытыкі трэба выпальваць ўсякую праяву адміністравання і ўгодніцтва, барства і добрадушнасці, каб стаць баявым атрадам, здольным метка разіць подлую зграю ворагаў з банды Троцкага, Бухарына і Рыкава, павысіць культуру работы совецкага і гаспадарчага апарата і поўнасцю ажыццявіць кожную літару Сталінскай Канстытуцыі.

Комуністы завода імя Кірава вывучаюць рашэнні Пленума ЦК ВКП(б). Занятні праводзіць сакратар парткома завода імя Кірава тав. Шамес. Фота Веркера В. (БСФ).

Рашэнні Пленума ЦК ВКП(б) зробім здабыткам кожнага комуніста

ПАРТЫЙНУЮ РАБОТУ НА ЎЗРОВЕНЬ НОВЫХ ЗАДАЧ

Большэвіцкія рашэнні пленума ЦК ВКП(б) — гэта разгорнутая праграма для ўсёй нашай партыі.

Пленум ЦК ВКП(б) паставіў перад намі новыя задачы, перад кожным большэвіком баявую задачу — [illegible]

[illegible]

Рашэнні пленума ЦК ВКП(б) абавязваюць [illegible] з усёй строгасцю захоўваць кожны пункт статута партыі [illegible]

Пленум ЦК [illegible] на Украіне і Азова-Чарнаморскім краі факты грубага парушэння статута партыі [illegible]

Факты, што і ў Менскім гаркоме [illegible] члены пленума і бюро гаркома [illegible]

І нават [illegible] нашай партарганізацыі [illegible] карыстаючыся ратазействам комуністаў, беспакарана праводзілі сваю подлую работу. Гэта здарылася толькі ў выніку запушчанасці партыйна-палітычнай работы ў гэтых арганізацыях, у выніку таго, што партыйныя работнікі страцілі густ да партыйна-палітычнай работы, ператвараючыся ў вузкіх дзяляг.

Рашэнні пленума ЦК ВКП(б) маюць выключна важнае значэнне для нашай Менскай партарганізацыі, працуючай у пагранічных умовах.

Большэвікі Менска горача вітаюць пастанову пленума ЦК ВКП(б) аб выключэнні з партыі за антыпартыйную дзейнасць здраднікаў радзімы, Бухарына і Рыкава. Але ніхто з нас не мае права ні на мінуту забываць, што хоць трацкісцкія здраднікі радзімы выкрыты і разгромлены, хоць двурушніцкая антыпартыйная здрадніцкая работа правых адшчапенцаў да канца выкрыта і іх главары Бухарын і Рыкаў выключаны з партыі, але ўсё-ж не ўсе яшчэ астаткі ворагаў выкрыты. Яны прабуюць і будуць прабаваць усімі сродкамі шкодзіць і паскудзіць нашай вялікай справе, справе соцыялізма.

Класавая барацьба не закончылася. І таму для нас, большэвікоў горада Менска, пытанні большэвіцкай пільнасці, заснаваныя на разгортванні шырокай самакрытыкі і ўнутрыпартыйнай дэмакратыі, з'яўляюцца важнейшымі пытаннямі ўсяго ўнутрыпартыйнага жыцця.

Гарадскі камітэт партыі намеціў рад практычных мерапрыемстваў, накіраваных на давядзенне да кожнага члена партыі рашэння пленума ЦК ВКП(б) і арганізацыі ўздыму палітычнай актыўнасці комуністаў на падставе гэтых рашэнняў. Гэтыя рашэнні зараз абмяркоўваюцца ва ўсіх пярвічных партарганізацыях, на партыйных сходах. Першыя паведамленні аб выніках гэтых сходаў сведчаць аб поўным і аднадушным адабрэнні членамі партыі большэвіцкіх рашэнняў пленума і вялікай актыўнасці ў абмеркаванні гэтых рашэнняў і распрацоўцы практычных мерапрыемстваў для пярвічных партарганізацый.

Але гэта яшчэ не ўсё.

Мы лічым, што мы да канца зможам выканаць патрабаванні пленума аб падрыхтоўцы партыйных арганізацый да выбараў у Вярхоўны Совет, калі наша партарганізацыя ад гаркома і горрайкомаў да пярвічных партарганізацый неадкладна, рашуча ўмацуе свае сувязі з масамі працоўных і палепшыць якасць сваёй палітычнай работы ў масах.

Таму гарадскі камітэт партыі зараз праводзіць работы па паляпшэнню якасці палітычнай агітацыі, прычым галоўную сваю ўвагу мы звярнулі на сярэднія і дробныя прадпрыемствы і ўстановы і на навучальныя ўстановы, дзе партыйна-палітычная работа была асабліва запушчана.

Рашэнні пленума ЦК патрабуюць ад нас перабудовы партыйнай работы на падставе няўхільнага выканання статута партыі, поўнага ажыццяўлення ў практыцы партыйнай работы разгорнутай унутрыпартыйнай дэмакратыі і большэвіцкай самакрытыкі.

Перад кожнай нашай пярвічнай партарганізацыяй стаіць баявая задача: няўхільна ажыццяўляючы гэтыя рашэнні пленума, выхоўваць новыя большэвіцкія кадры, узняць палітычную актыўнасць кожнага члена партыі і яго сувязі з беспартыйнымі масамі з тым, каб ва ўсеўзбраенні і поўнасцю забяспечыць сваю авангардную ролю ў надыходзячых выбарах дзяржаўных органаў нашай краіны.

Сакратар менскага гаркома КП(б)Б
П. І. ХАДАСЕВІЧ.

ЗАЛОГ МОЦНАСЦІ І АЎТАРЫТЭТНАСЦІ НАШАЙ ПАРТЫІ

Рашэнні пленума ЦК ВКП(б) маюць выключна гістарычнае значэнне ў перабудове ўсёй партыйна-палітычнай работы. Партыйная арганізацыя і працоўныя Слуцкай акругі з адабрэннем сустрэлі пастанову пленума аб выключэнні з радоў партыі рэстаўратараў капіталізма, ворагаў народу — Бухарына і Рыкава.

Наша акруговая партыйная арганізацыя пагранічная. Ад кожнай раённай партыйнай арганізацыі, ад акругкома партыі ў першую чаргу, партыя патрабуе нястомна трымаць руку на пульсе палітычнага жыцця і настрою насельніцтва. Ці справіліся з гэтым акруговы і раённыя камітэты партыі нашай акругі? Не, не справіліся. Карэнныя прычыны крыюцца ў палітычнай недаацэнцы як акругкомам, так і райкомамі партыі тых асноўных палажэнняў, аб якіх гаворыцца ў рашэнні пленума ЦК ВКП(б).

Не так даўно ўпаўнаважаны Камісіі Партыйнага Кантроля ЦК ВКП(б) па БССР выявіў рад абураючых фактаў парушэння статута партыі ў Слуцкай акруговай партарганізацыі. Існаваў метад суцэльнай каапатацыі і нават былі факты, калі на кіруючай рабоце ў партыйным апараце аказваліся людзі, не выбраныя і нават не кааптаваныя. Адсутнічала сістэматычная справаздачнасць партыйных кіраўнікоў перад партыйнай масай.

Варта было акруговаму камітэту партыі пасля рашэння пленума ЦК ВКП(б) па Азова-Чорнамор'ю, Кіеўскай вобласці і інш. капнуцца ў рабоце раённых арганізацый, як зусім ясна стала, што крытыка і самакрытыка зразумелася і ажыццяўлялася ў арганізацыі, як манаполія «начальства» над «падначаленымі», часамі як нейкі подвіг, але не як баявы метад работы. Такое разуменне крытыкі і самакрытыкі, натуральна, перадавалася і прывівалася і па лініі ўсёй грамадскасці, усіх арганізацый. Загладжванне і ўпрыгожванне, адсутнасць сапраўднай арганічнай сувязі партыйных арганізацый з масамі, з насельніцтвам соўгасаў, калгасаў, МТС прывяло і не магло не прывесці ў цэлым радзе месц да злаякасных нарастаў: кругавой парукі, сямейнасці, падхалімства, мяшчанскай труслівасці, гнілі і т. д. Адсюль выпякае і пільнасць, якая ўсё яшчэ не знаходзіцца на належнай вышыні.

Рашэнне пленума ЦК ВКП(б) нагэтаму з'яўляецца зараз для кожнай партарганізацыі тым звяном, за якое трэба ўхапіцца для таго, каб выцягнуць увесь ланцуг.

Тайнае галасаванне пасля праверкі і абмену партыйных дакументаў, абмеркаванне з забеспячэннем неабмежаванага права крытыкі кожнай кандыдатуры ў кіруючы склад партыйнай арганізацыі — верны залог выключнай моцнасці і аўтарытэтнасці нашай партыі, кожнай пярвічнай арганізацыі ў паасобку. Строгія тэрміны выбарнасці з'явяцца найлепшым металам барацьбы з чванствам, пустазвонным зазнайствам і самаўпрыгожваннем кіраўнікоў.

Крытыка і самакрытыка, сапраўдная сувязь з масамі патрабуе ад партыйных арганізацый перш за ўсё партыйна-палітычнага адточвання свядомасці кожнага комуніста, сапраўднага ўзбраення яго тэорыяй **Маркса, Леніна, Сталіна**. Гэта забяспечыць сапраўдную авангардную ролю кожнага члена партыі.

За ажыццяўленне гэтага гістарычнага рашэння пленума ЦК ВКП(б) партарганізацыі павінны ўзяцца з усёй рашучасцю.

КАМЕНШТЭЙН.
Сакратар Слуцкага акруговага камітэта партыі.

ГЛЫБОКА ВЫВУЧАЕМ РАШЭННІ ПЛЕНУМА

Раніцой 7 сакавіка, прачытаўшы рашэнне пленума ЦК ВКП(б), члены партыі сталі ўносіць канкрэтныя прапановы па перабудове партыйнай работы.

Бо і ў нашай партыйнай арганізацыі мелі месца парушэнні ўнутрыпартыйнай дэмакратыі. Так, сакратар парткома т. Драбінскі паехаў на работу ў Гомель, не адчытаўшыся аб сваёй рабоце. Прыехаў новы сакратар парткома т. Хрыпач. І толькі ў лютым месяцы 1937 года была справаздача парткома. Гэта за тры з паловай гады першая справаздача. Першы раз у праверку работы парткома была ўцягнута ўся партыйная арганізацыя. Вось чаму спрэчкі прайшлі на вялікай прынцыповай вышыні. Запісалася 84 комуністы, выказалася 31.

Трэба сказаць, што вельмі часта мы падмянялі агульнафабрычныя партсходы цэхавымі сходамі. Так, напрыклад, два разы ў месяц праводзілі цэхавыя сходы і толькі адзін раз агульнапартыйныя. Мелі месца і такія выпадкі. У 1936 годзе мы вылучылі нявага рэдактара шматтыражкі. І яшчэ добра не ведаючы яго, зараз-жа на агульнапартыйным сходзе абралі ў члены парткома.

Па пытанню закрытых выбараў комуніст Ніжкіна гаварыла:—Закрытыя выбары ўзнімуць партыйную работу на небывалую вышыню. Кожны член партыі зможа смела і рашуча крытыкаваць недахопы ў рабоце партыйных органаў.

Рашэнні пленума ЦК ужо абмеркаваны ва ўсіх школах і гуртках партыйнай сеткі, а таксама на мітынгах рабочых.

Рашэнне пленума ЦК ВКП(б) павысіць актыўнасць членаў партыі, аб'яднае іх з кіруючымі органамі, забяспечыць разгортванне крытыкі і самакрытыкі і ўзніме большэвіцкую боездольнасць.

Сакратар парткома Магвалакно
ХРЫПАЧ Е. І.

Пяцікіламетравы паход у працівагазах 6 тысяч жанчын Варашылаўскага раёна Менска

8 сакавіка ў Менску адбыліся спаборніцтвы жаночых каманд. Спаборніцтвы паказалі, што жанчыны Менска дасягнулі вялікіх поспехаў па хімічнай абароне краіны. У практыкаванні—бег у працівагазах на 60 метраў—па Кагановіцкаму раёну першае месца заняла каманда хатніх гаспадынь 6 жакта. Гэту адлегласць каманда прабегла за 12 секунд. Гэта-ж каманда дала добрыя вынікі (5 секунд) і па замене працівагаза ў заражаным паветры.

У гэты-ж дзень больш 6 тыс. жанчын Варашылаўскага раёна прынялі ўдзел у 5-кіламетравым паходзе ў працівагазах. Пад гукі музыкі стройнымі калонамі жанчыны запрудзілі вуліцы горада. У раёне Віленскага рынка калона папала ў дымавую заслону (умоўна газы). Пасля паходу каля 80 жаночых каманд прынялі ўдзел у хімічных спаборніцтвах.

Гэты масавы марш жанчын у працівагазах яшчэ раз прадэманстраваў і паказаў, якой грознай сілай з'яўляюцца працоўныя жанчыны краіны Советаў супроць тых, хто імкнецца пасягнуць на шчасце совецкага народу.

Ва Усебеларускай нарадзе жаночага совецкага актыва

Учора, у Міжнародны комуністычны жаночы дзень у Доме ўрада сабраліся 200 жанчын актывістак сельскіх і гарадскіх советаў, старшыні сельсоветаў, дэпутацкіх груп і секцый.

Пасля ўступнага слова тав. Ляўкова [illegible] тав. Чарвякоў.

Тав. Чарвякоў [illegible]

— Мы сёлета сустракаем з вамі 8 сакавіка, [illegible] Сталінскую Канстытуцыю, [illegible] працоўных жанчын.

[illegible] «Камунарка», трактарыстка Савельева [illegible] Беларусі.

Далей тав. Чарвякоў гаварыў аб бяспраўі і прыгнечанні жанчын у капіталістычных краінах і параўноўваў з тымі вялікімі клопатамі аб мацярынстве ў нашым Саюзе.

У 1936 годзе ў секцыях советаў удзельнічала 29.440 чал., у дэпутацкіх групах 12.175 чал.

Пасля даклада выступілі [illegible] тав. Лібо (ЦК Чырвонага Крыжа).

Расказвалі аб сваёй рабоце старшыні сельсоветаў тав. Дзямідовіч, Булеўская (Слуцкі раён), Касцінова (Бабруйскі раён), Фейгіна, Карсей (Бабруйскі раён), Сарокіна [illegible]

Пад бурныя апладысменты нарада [illegible]

ЗАЎЗЯТЫЯ АДМІНІСТРАТАРЫ

Студэнт Беларускага дзяржаўнага універсітэта т. Зенько, як і многія іншыя студэнты, удзельнічаў ва ўсесаюзным перапісу насельніцтва ў якасці перапісчыка. Згодна загада рэктара БДУ, здачу экзамена па гісторыі Беларусі яму перанеслі на пачатак другога паўгоддзя. Пры першай-жа магчымасці т. Зенько здаў гэты экзамен і спакойна працягваў далейшую вучобу і, як актыўны комсамолец, адначасова кіраваў работай «лёгкай кавалерыі» па ўсяму універсітэту.

21 лістапада ўсе студэнты атрымлівалі стыпендыю. Пайшоў атрымліваць грошы і т. Зенько. Аднак, на яго вялікае здзіўленне, у спіску студэнтаў, якім выдаецца стыпендыя, яго не аказалася. Рашыўшы, што гэта памылка, ён звярнуўся ў дэканат факультэта.

— Вы не здалі экзамены і вас пазбавілі стыпендыі, — быў адказ дэкана факультэта.

— Дазвольце, экзамены я ўсе здаў. Адтэрмінаваны мне таксама здаў ужо некалькі дзён, — адказаў т. Зенько.

— Ну што-ж праз поўгода будзе перагляд стыпендыі, і вы, напэўна, атрымаеце, — паследаваў адказ, — цяпер я нічым дапамагчы не магу. І дэкан саслаўся на загад рэктара БДУ, які, прадбачачы падобныя непрыемнасці, за некалькі дзён перад гэтым вывесіў загад, што «ўсякія хадайніцтвы аб пераглядзе стыпендыі забараняе». Рэктар застрахаваўся ад немінучых непрыемных размоў, а дэкан факультэта бездапаможна разводзіць рукамі.

Усяго па універсітэту такім чынам пазбаўленых стыпендыі аказалася некалькі дзесяткаў чалавек. Гэта людзі фактычна выключаныя з універсітэта, у тым ліку ёсць і студэнты апошніх курсаў. Гэта зроблена толькі з прычыны галаваццяпства адміністрацыі БДУ.

Больш таго, нават пасля раз'яснення старшыні камітэта па справах вышэйшай школы пры СНК СССР аб тым, што **«няяўка на зімовыя экзамены, або атрыманне нездавальняючых адзнак на іх не можа служыць падставай для зняцця студэнта са стыпендыі і тым больш для выключэння яго з ВНУ»**, адміністрацыя БДУ і пасля гэтага не хоча выправіць сваёй памылкі...

Дырэктар рабфака БДУ тав. Краўцоў пайшоў далей свайго начальства. Пасля зімовай заліковай сесіі ён вывесіў вялікі загад на трох друкаваных старонках, у якім больш 30 чалавек выключае з ліку студэнтаў, столькі-ж пераводзіць на ніжэйшы курс: з чацвертага на трэці, з трэцяга на другі курс і т. д. За адзін няздаты залік пачынай цэлы год вывучаць дзесятак прадметаў спачатку! Дзесяткі маладых людзей пазбаўлены магчымасці вучыцца з прычыны тупагаловасці і непаваротлівасці некаторых гора-адміністратараў.

Не трэба абараняць «гонар мундзіра» на шкоду агульнай справе. Трэба зараз-жа выправіць дапушчаныя памылкі. І чым хутчэй зробіць гэта адміністрацыя БДУ, тым лепш.

Ф. КАНСТАНЦІНАЎ.

Першы выпуск Беларускай стралковай школы Асоавіяхіма даў краіне выдатных інструктароў стралковай справы. На здымку (злева направа): тт. Елоўская А. І., Крычаўцова Г. І., як выдатніцы першага выпуску, запічаны ў кадравы склад Асоавіяхіма.
Фото Шышко і Вернер (БСФ).

АБ ПЕДАЛАГІЧНЫХ ДЫЯГНАЗАХ

У мінулым годзе ЦК ВКП(б) у сваёй пастанове аб педалагічных скажэннях у сістэме Наркомасветы выкрыў шкодную дзейнасць так званых педолагаў, якія залічалі нармальных дзяцей у групу разумова адстаючых, «цяжка выхоўваемых» і т. д.

Аднак папярэджанне партыі не паслужыла ўрокам для некаторых вучэбных і дзіцячых устаноў БССР.

Былы педалагічны габінет пры менскім цэнтральным дзіцячым дыспансеры, зараз перайменаваны ў псіха-неўралагічны, як і раней праводзіць педалагічнае даследванне інтэлекту дзяцей. Доктар Слуцкая, якая працуе ў гэтым габінеце, на аснове 10-мінутнага даследвання дзяцей, якіх прывозяць з дзіцячых дамоў і школ, з лёгкай рукі выдае даведкі аб іх інтэлекце.

Да чаго прыводзіць педалагічная практыка Слуцкай, можа паказаць наступны факт.

У віцебскі дом для разумова адсталых дзяцей быў дастаўлен хлопчык з наступнай даведкай:

«Малько Сяргей, 12 год, быў на прыёме у нервовым габінеце ЦДД. Дыягназ: дэбільнасць і псіхапатычныя рысы характару. Доктар І. Слуцкая. 16-ІХ—36 г.».

На падставе гэтай даведкі работнікі Наркомасветы і накіравалі хлопчыка ў дзіцячы дом для разумова адсталых дзяцей.

У выніку 2-месячнага наглядання за хлопчыкам як у школьнай, так і ў пазашкольнай абстаноўцы і псіхалагічнага вывучэння ўстаноўлена, што Сяргей Малько зусім не з'яўляецца разумова адсталым дзіцём. Ён проста педагагічна запушчаны з нязначнымі псіхапатычнымі рысамі характару. Гэта аднак не пазбаўляе яго магчымасці знаходзіцца сярод дзяцей нармальнага дзіцячага дома і навучацца ў нармальнай школе.

Гэта не адзіны выпадак, калі нармальныя дзеці накіроўваюцца ў спецыяльныя дзіцячыя дамы для разумова адсталых.

Работнікі Наркомасветы БССР усё яшчэ знаходзяцца ў палоне у педолагаў, якія сваімі безадказнымі дыягназамі часта калечаць зусім нармальных дзяцей.

КАНДЫБОВІЧ.

Дырэктар віцебскага спецыяльнага дзіцячага дома.

Зімнія вучэнні кавалерыйскіх часцей у БВА

Пераможная кавалерыйская атака

Раздалася каманда — «па конях!». Стройнымі калонамі кавалерыйская дывізія выступіла ў паход на зімнія тактычныя вучэнні кавалерыйскіх часцей. Гучная чырвонаармейская песня нясецца па ваколіцы. На вучэнні таксама выступілі стралковы полк пад камандаваннем палкоўніка т. Саракоша і танкісты на сваіх браніраваных машынах.

Прывал... Ноч захапіла часці, якія размясціліся на начлег у калгасных вёсках Савецкай Беларусі. З неперадаваемай любоўю і клопатамі сустрэлі калгаснікі прыход часцей Чырвонай Арміі. Байцы і камандна-палітычны склад цёпла гутараць з калгаснікамі на самыя разнастайныя тэмы, яны ўсе разам спяваюць і танцуюць.

Вучэнні пачаліся боем перадавых атрадаў кавалерыйскіх дывізій. Полк, якім камандуе палкоўнік т. Малюкоў, добра прымяніўшы свае агнявыя сродкі, нанёс «страту» кавалерыйскаму палку «чырвоных». Кавалерыйская дывізія «чырвоных» пад камандаваннем камбрыга т. Белакоскава імклівай атакай пры падтрымцы танкаў разграміла перадавы атрад «сініх» і, атрымаўшы свабоду манеўраў, рынулася ў бой супроць іх галоўных сіл; у выніку ўсяго мела вялікі і заслужаны поспех.

Назаўтра з раніцы «чырвоныя» працягваюць наступленне. Яны ўводзяць у дзеянне новае танкавае злучэнне. «Сінія» ўдала выкарыстоўваюць мясцовасць, упарта абараняюцца. На некаторых участках нават пераходзяць у контратаку. Але «чырвоныя» прарываюць фронт абароны і імкліва абрушваюцца на другі абарончы рубеж, на артылерыйскія пазіцыі, на ўдарную групу «сініх».

Ліхая пераможная кавалерыйская атака, лёс якой рашае падтрымка танкавага злучэння ў карысць «чырвоных» заканчвае вучэнне.

Праведзеныя зімнія вучэнні з'явіліся дэманстрацыяй высокай свядомасці байцоў, камандзіраў і начальніцкага састава—верных сыноў і патрыётаў нашай вялікай соцыялістычнай радзімы.

АЛ. ШПІТАЛЬНЫ.

ПЕРАСЯДУ З АЎТАМАБІЛЯ НА БАЯВУЮ МАШЫНУ

Захапляючая прафесія шофера мне вельмі спадабалася з малых год, хацелася хутчэй навучыцца кіраваць машынай. Я ведаю, што ў нашай краіне ўсе мары дзяўчат лёгка ажыццявімы, і мая мара таксама лёгка ажыццявілася. Як толькі скончыла сямігодку, я паступіла ў менскую аўташколу і пасля скарчэння стала працаваць шоферам. Першы час было цяжка, некаторыя шоферы прама гаварылі: «Не справішся». Я-ж настойліва вывучала матор, рамонт машыны і ўпарта асвайвала тэхніку язды.

Цяпер ужо маю трохгадовы стаж шоферскай работы. Магу з гонарам далажыць аб сваіх поспехах. Я наездзіла звыш 100 тыс. кіламетраў. За ўвесь час не мела ні аднай аварыі. Заўсёды выконваю кантрольныя тэрміны прабегу і дакладна выконваю заданні.

У мінулым годзе, якраз у дзень 8 сакавіка, я ўдзельнічала ў васпізаваным жаночым прабегу ў прадівагазах і процііпрытных касцюмах на маршруту Менск—Смілавічы — Менск. Затым удзельнічала ў начным прабегу па маршруту Менск—Магілёў — Менск. Адлегласць 300 кіламетраў прайшла за 5 гадзін і мела вялікую эканомію гаручага. Цяпер састаю членам аўта-мотасекцыі пры Беларускім камітэце па справах фізкультуры і спорта.

Я цалкам падтрымліваю прапанову героя Савецкага Саюза тав. Ляпідзеўскага—кадрыхтаваць 500 — 600 тысяч шофераў-аматараў. Наша моладзь павінна ўладаць аўтамабілем. СССР павінен стаць краінай аўтамабілізма.

Калі вораг захоча адабраць у нас гэта жыццё, я заўсёды змагу перасесці з аўтамабіля да руля баявой машыны.

НІНА ГУТНІК.

Стаханаўча-шофер аўтабазы Белкіраўніцтва сувязі.

Райком не клапоціцца аб сваёй газеце

Мінула шэсць год, як ва Уваравічах выпускаецца раённая газета. Але дагэтуль рэдакцыя астаецца беспрытульнай. За гэты час рэдакцыі прышлося вандраваць з прахадной райкома партыі ў прахадную РВК, з прахадной РВК у прахадную райпрафсовета і т. д.

Памяшканне, дзе зараз знаходзіцца рэдакцыя, зусім непрыгодна для работы. Гэта разваленая халупа з велізарнай, поўразбуранай печкай і маленькімі вокнамі. Столь ледзь трымаецца і ў любую мінуту можа абваліцца. Сцены прагнілі.

Летам, калі ідзе дождж, у рэдакцыі патоп, зімой тут халадней, чым на вуліцы. Аб гэтым мы не раз пісалі дакладныя запіскі райкому партыі і РВК. Вярней кажучы, і пісаць не трэба было, бо рэдакцыя знаходзіцца на тым-жа самым двары, дзе райком і райвыканком. Сакратары райкома тт. Фрыдман і Куксін і старшыня райвыканкома тав. Ісачанка штодзённа бачаць, у якіх умовах працуюць работнікі рэдакцыі. Кожны з іх нам спачувае, але ад канкрэтных мер і дапамогі ўвесь час ухіляюцца.

Селькоры і іншыя наведвальнікі вельмі здзіўлены, чаму райком не клапоціцца аб сваёй газеце.

Калектыў рэдакцыі газеты «Колектывіст»:
САЛОДКІН, ЛУКАШУК, БАРЫСЕНКА, КАПЕЛЬЧЫК.

СУДЗІЦЬ НЯГОДНІКАЎ!

У Арэхаўскім раёне ёсць Евапаўскі сельсавет. Амаль год таму назад старшынёй гэтага сельсавета быў абраны гр. Глушакоў. Паспя кароткага часу калгаснікі і аднаасобнікі сельсавета ўпэўніліся, што на пасаду старшыні пралез прайдзісвет, [illegible]

[illegible]

Аднаасобнік Кароткін [illegible] дапамогу [illegible] 2.000 рублёў. [illegible] радасць. [illegible] падарку. [illegible] і ўрад за [illegible]

Але гэта [illegible] Кароткіна. [illegible] сена і хат [illegible]

На грошы, атрыманыя ад дзяржавы, Ка- [illegible]

КАЛГАСНІК.

ЗАЦІСКАЮЦЬ САМАКРЫТЫКУ

У нашым калгасе няма належнага парадку. [illegible]

[illegible]

Калгасныя сельгасадзеры імя Ураўлёў [illegible] Гайдук М. [illegible] Саўкевіч А. К., [illegible] Гайдук Р. П., Марцінкевіч Т. С. і інш.

Чаму не расце ў нас лік стаханаўцаў

(Пісьмо рабочых)

На торфзаводзе «Калектыўная праца» (Крычаўскі раён, [illegible]) усяго 8 стаханаўцаў. Гэта не выпадкова. Адміністрацыя завода не зацікаўлена ў разгортванні стаханаўскага руху. Яна не стварае для гэтага ўмоў.

Ваганеткі для адгрузкі торфу на склад не рамантуюцца. Зарплата рабочым выплачваецца несвоечасова, ёсць выпадкі аблічвання, грубых адносін з боку адміністрацыі.

Не палепшаны [illegible] ... месяц паказваюць кінофільм.

Такія адносіны кіраўніцтва да рабочага калектыва моцна б'юць і па выкананні промфінплана.

Следуе пяць подпісаў.

Скурана-абутковая прамысловасць БССР на ўздыме

Скураная прамысловасць Беларусі да Кастрычніцкай рэволюцыі прадстаўляла сабой дробныя саматужныя заводзікі прыватных прадпрыемцаў. У іх пераважала цяжкая і знорваючая фізічная праца. Старыя рабочыя-гарбарнікі яшчэ цяпер з пачуццём нянавісці да былых гаспадароў-эксплаататараў успамінаюць аб жудасных умовах працы ў гэтых цёмных, сырых, смярдзючых памяшканнях з самага ранку да позняй ночы.

Працавалі сярэдневяковымі прымітыўнымі спосабамі. Скуру дубілі старынным дзедаўскім метадам, так званай «сыпнёй». Вытворчы працэс апрацоўкі скуры працягваўся звыш трох месяцаў. Тэхнічнае кіраўніцтва ажыццяўляў майстар-практык, які вобмацкам устанаўліваў методыку вытворчасці.

Да пачатку імперыялістычнай вайны на тэрыторыі цяперашняй БССР налічвалася да 20 такіх заводзікаў. Колькасць рабочых на ўсіх гэтых прадпрыемствах, разам узятых, складала 294 чал., а магутнасць усіх рухавікоў—60 конскіх сіл.

Вельмі прымітыўнае было і ўсё астатняе абсталяванне, якое складалася з драўляных зольных і дубільных чанаў.

Яшчэ больш непрывабную карціну прадстаўляла сабой абутковая прамысловасць Беларусі. Яна складалася з вялікай колькасці дробных майстэрань з лікам рабочых ад 3 да 15 чалавек.

Патрэбнасць усяго насельніцтва ў абутку пакрывалася, галоўным чынам, саматужнай вытворчасцю і ў нязначнай ступені прадукцыяй фабрык іншых раёнаў царскай Расіі.

Сямнаццаць год дыктатуры пролетарыята ў Беларусі з моманту вызвалення яе ад белапольскай акупацыі былі перыядам велізарнейшых перамог соцыялістычнай індустрыялізацыі. У поўнай адпаведнасці з агульным развіццём усёй народнай гаспадаркі нашай краіны скурана-абутковая прамысловасць Беларусі, пад кіраўніцтвам вялікай партыі Леніна—Сталіна, прарабіла велізарны шлях ад саматужнай, ручной вытворчасці да магутнай скурана-абутковай індустрыі з механізаванымі, навукова абгрунтаванымі тэхнічнымі працэсамі.

У той час, як у капіталістычных краінах Заходняй Еўропы і Амерыкі, якія ахоплены жорсткім эканамічным крызісам, неспарыўна скарачаецца вытворчасць скуры і абутку, змяншаецца душавое спажыванне гэтых тавараў, павялічваецца армія беспрацоўных гарбарнікаў і абутнікаў, у нас, у краіне соцыялізма, штогодна бурнымі тэмпамі павялічваецца выпрацоўка скураабутковых тавараў, расце лік занятых у гэтай вытворчасці рабочых. Ад былых дробна-саматужных майстэрань Сальманаў, Гольбергаў і інш. не асталося і следу. На іх месцы выраслі буйныя соцыялістычныя прадпрыемствы, якія налічваюць сотні і тысячы рабочых.

Ужо за гады першай пяцігодкі мы ў шмат разоў павялічылі выпрацоўку скураабутковых тавараў, пакінуўшы ззаду даваенны ўзровень.

Пачаўшы з выпуску 14.100 пар абутку ў 1921-22 годзе, абутковая прадукцыя Беларусі дайшла да выпуску ў 1932 годзе (к канцу 1-й пяцігодкі) 3.046 тысяч пар, у 1936 годзе — да 3.600 тысяч пар. А ў 1937 годзе па плану павінна быць выпушчана 6.000 тысяч пар.

Некаторыя вырабы беларускай скуранаабутковай прамысловасці БССР займаюць значнае месца ў агульнай прадукцыі скураабутковай прамысловасці СССР. Выпуск рымарна-сядзельных вырабаў, напрыклад, складае каля 10 проц. агульнага вырабу рымарнай прадукцыі ў СССР, выпуск хрому — 6,94 проц.

Надзвычайна паказальным для характарыстыкі развіцця скуранай прамысловасці БССР з'яўляецца рост капіталаўкладанняў: у 1922-23 г. было патрачана на капітальнае будаўніцтва 10.500 руб., а ў 1925-26 г. — 313.072 руб., у 1928-29 г. — 2.412.000 руб., у 1930 г. — 3.763.200 руб., у 1931 г. — 2.178.300 руб., у 1932 г. — 1.389.000 р., у 1934 г. — 1.863.000 руб., у 1935 г. — 1.792.000 руб., у 1936 г.—3.766 тыс. руб.

У рэзультаце новага будаўніцтва і карэннай рэканструкцыі старых прадпрыемстваў, на аснове штодзённага росту актыўнасці і творчага энтузіязму рабочых, мы маем велізарнае павелічэнне выпуску скураной і абутковай прадукцыі.

Валавая прадукцыя дзяржаўнай скураной прамысловасці ў 1927-28 годзе (па цэнах 1926-27 г.) складала 10.146 тыс. руб., а па абутку ў парах 294.600. Валавая прадукцыя ў 1936 годзе складала 72.086 тыс. руб., а па абутку ў парах 4.081 тыс., або рост у рублях супроць 1927-28 г. на 599,7 проц., а ў натуральным выразе ў парах на 1291,7 проц.

Важнейшай тэхнічнай праблемай, якая была вырашана на працягу першай пяцігодкі скурана-абутковай прамысловасцю, з'яўляецца праблема паскарэння вытворчага цыкла асобных галін вытворчасці.

У Беларусі, як і ў іншых рэспубліках, было разбіта супраціўленне консерватыўна настроеных майстраў, якія прабавалі ўтрымаць скураную прамысловасць на старых пазіцыях сыпнога дублення, пры якім доўгі вытворчы цыкл патрабаваў велізарных абаротных сродкаў.

У процівагу гэтаму ўкаранены паскораныя метады сокава-барабаннага дублення, а з другога квартала 1936 года для жосткіх скуртавараў — камбінаваны сінтанны метад. У выніку цыкл дублення скарочан да 35—21 дня. Гэта аслабаніла вялікія абаротныя сродкі і значна павялічыла прапускную здольнасць прадпрыемстваў.

У абутковай вытворчасці дзякуючы арганізацыі канвеерных транспарцёраў, штучнай сушкі, выцясненню ручной працы і велізарнага росту механізацыі працэс вытворчасці абутку з 15—20 дзён скараціўся да 4—5.

Паспяховае разгортванне скураабутковай прамысловасці прывяло да росту ліку рабочых, занятых у гэтай галіне. З 266 чал. у 1922-23 г. армія рабочых скураабутковых прадпрыемстваў БССР вырасла да 5162 чал. у 1936 годзе. Лік інжынерна-тэхнічных работнікаў на прадпрыемствах Скурабуттрэста дасягае 443 чал.

З кожным днём паляпшаецца матэрыяльны і культурны дабрабыт рабочых мас, расце заработная плата. Сярэдняя гадавая зарплата аднаго рабочага складала у 1932 г. 1423 руб., а ў 1936 г. — 2330 руб. — на 63,7 проц. больш.

Скурана-абутковая прамысловасць Беларусі, рэалізуючы лозунг таварыша Сталіна — «кадры рашаюць усё», шырока разгарнула барацьбу за павышэнне кваліфікацыі рабочых і інжынерна-тэхнічнага персаналу.

У сучасны момант рознымі відамі тэхнічнага навучання ахоплена 2.484 стаханаўцаў і ўдарнікаў скурана-абутковай прамысловасці.

У сваёй геніяльнай прамове на Усесаюзнай нарадзе стаханаўцаў таварыш Сталін сказаў, што стаханаўскі рух гэта такі рух, які «ламае старыя погляды на тэхніку, ламае старыя тэхнічныя нормы, старыя праектныя магутнасці, старыя вытворчыя планы і патрабуе стварэння новых больш высокіх тэхнічных норм, праектных магутнасцей, вытворчых планаў».

Першы год стаханаўскага руху ў скураабутковай прамысловасці БССР з наглядна́й упэўненасцю пацвердзіў гэтыя мудрыя ўказанні таварыша Сталіна. На прадпрыемствах выяўлены дадатковыя буйныя вытворчыя рэзервы. Прыкладам можа служыць пераглядажаная галіннай канферэнцыяй прапускная здольнасць 14 прадпрыемстваў Белскуртрэста, дзе выяўлена магчымасць дадатковага выпуску прадукцыі пры нязначных капіталаўкладаннях на 38,8 проц. супроць плана 1936 года.

Якія шляхі далейшага разгортвання скураабутковай прамысловасці ў 1937 годзе і ў пачатку трэцяй пяцігодкі?

У асноўных рысах яны зводзяцца да далейшага інтэнсіўнага развіцця вытворчасці хрому і мастоўя, пашырэння выпрацоўкі полувалу, рымарна-сядзельнай і скургалантарэйнай вытворчасці і фарсавання тэмпаў выпуску абутку.

План 1937 года прадугледжвае значны рост валавой прадукцыі, якая запраектавана (у нязменных цэнах 1926-27 года) ў суме 90.257 тыс. рублёў, што складае рост супроць фактычнага выпуску прадукцыі ў 1936 годзе на 25 проц.

У 1937 годзе значна пашырыцца абутковая вытворчасць, у якой у сучасны момант механізаваны амаль усе працэсы. У 1938 годзе завяршыцца далейшая рэканструкцыя менскай абутковай фабрыкі імя Кагановіча. Прапускная здольнасць фабрыкі будзе павялічана з 1465 тыс. пар у 1935 г., 1880 тыс. пар у 1936 г. да 2.348 тыс. пар у 1937 годзе і 4000 тыс. пар па завяршэнню рэканструкцыі. Намячаецца змяненне фасонаў і асартыменту, пашырэнне выпуску парусінавага, клеевага, рантавага і малельнага абутку.

Віцебская абутковая фабрыка імя Лекерта переведзена на дзве змены і на новы асартымент абутку (мужчынскія рантавыя, парусінавыя і туфлі). План выпуску фабрыкі павялічыцца з 850 тыс. пар у 1936 годзе ад 1187 тыс. пар у 1937 годзе.

Гомельская абутковая фабрыка ў 1937 годзе павялічыць выпуск абутку з 691,0 тыс. пар у 1936 годзе да 1.200 тыс. пар. Павелічэнне будзе дасягнута шляхам дакамплектавання абсталявання і пераабсталявання сушкі, а таксама пераходу фабрыкі на працу ў дзве змены.

У 1937 годзе намечана поўная рэканструкцыя абутковай фабрыкі імя Тэльмана з павелічэннем яе прадукцыйнасці з 60,7 тыс. у 1932 годзе да 704 тыс. пар у 1937 годзе. Гэта фабрыка будзе прыстасавана ў асноўным для вытворчасці летняга абутку — сандаляў і дзіцячага абутку.

Па ўсіх абутковых прадпрыемствах трэста выпуск прадукцыі ў 1937 г. будзе складаць 6.000 тыс. пар замест 3946 тыс. пар у 1932 г., або рост на 97 проц.

Значныя змены ўносяцца ў скурвытворчасць. У 1937 годзе выпуск хрому на скурзаводзе «Большэвік» будзе даведзен да 155 мільёнаў кв. дэцыметраў, замест 117 млн. дэцыметраў у 1935 г. і 125 млн. у 1936 годзе. Вытворчасць поўвала на віцебскім заводзе будзе з 721 тоны 1935 годзе даведзена да 1180 тон ў 1937 годзе і 1700 тон у 1938 годзе.

К канцу другой пяцігодкі і ў першым годзе трэцяй пяцігодкі магілеўскі скурзавод імя Сталіна будзе пераведзен выключна на выраб мастоўя. Пры гэтым заводзе арганізуецца спецыяльны сырамятны цэх.

Выпуск рымарна-сядзельнай і скургалантарэйнай прадукцыі павялічыцца з 13.088 тыс. у 1932 г. да 22.688,0 тыс. у 1937 годзе.

Дасягненні беларускай прамысловасці вялікія. Аднак гарбары і абутнікі Беларускай рэспублікі не павінны задавальняцца дасягнутымі поспехамі. Павышэнне якасці скурана-абутковай прадукцыі побач з барацьбой за колькасны рост з'яўляецца цэнтральнай і адказнейшай задачай сёнешняга дня.

Стаханаўскі рух, які магутным патокам ахапіў усю нашу краіну і даў сусветныя рэкорды прадукцыйнасці працы, выявіў у скураабутковай прамысловасці БССР глыбокае адставанне метадаў правядзення тэхналагічных аперацый ад механічнай апрацоўкі скуры і абутку. І калі стаханаўцы зламалі нормы, існаваўшыя для механічных аперацый, то яшчэ вастрэй становіцца пытанне аб узняцці тэхналагічнага працэса на ўзровень новай тэхнікі і рашучым паляпшэнні якасці прадукцыі.

На ўсіх гэтых участках рабочым-гарбарам і абутнікам БССР прадстаіць яшчэ ўпартая работа.

«Няма такіх крэпасцей, якіх не змаглі-б узяць большэвікі»—сказаў вялікі правадыр народаў таварыш Сталін. Партыйныя і непартыйныя большэвікі скураабутковай прамысловасці БССР пад кіраўніцтвам КП(б)Б з гонарам выканаюць абавязкі перад краінай соцыялізма, асветленай сцягам Сталінскай Канстытуцыі.

Парукай гэтаму з'яўляецца іх бязмежная любоў да сваёй радзімы, да сваёй партыі, ўрада, да любімага правадыра народаў таварыша Сталіна.

Е. АКСЕЛЬРОД.
С. ГАЛКІН.

НЕДААЦЭНЬВАЮЦЬ КАНЯ

Ушацкі раён з'яўляецца адным з адстаючых па развіццю конегадоўлі. План мінулага года выканан на 80 проц. За год абартавала 60 конематак. Так, напрыклад, у калгасе «Чырвоная Молаччына» Завячэльскага сельсовета з-за дрэннага догляду абартавала 5 конематак, у калгасе «Арол», Усайскага сельсовета — 6 конематак, «Новы шлях», Глыбачанскага сельсовета — 6 конематак і т. д.

Гэта вынік варварскіх адносін да каня, вынік шкодніцкай работы ворагаў народу. У калгасе «Пралетарый», Ушацкага местсовета, за адну паездку ў г. Полацк калгаснікі Атрахімэнак і Арлоў вывелі са строю коней. Старшыня калгаса Юркевіч не прыняў ніякіх мер да злачынцаў, па віне якіх абартавала 6 конематак.

У многіх калгасах раёна зусім дрэнна даглядаюць коней, несвоечасова кормяць і поюць, дрэнна загатаўляюць кармы. У калгасе «Чырвоны прамень», Жарскага сельсовета, палова пагалоўя коней ніжэй сярэдняй укормленасці. У калгасе «Новы шлях», Глыбачанскага сельсовета і імя Леніна, Сарачынскага сельсовета, па-за па 8 коней у кожным. Калгас «Новая Кавалеўшчына» меў 8 рабочых коней, з іх 4 пала.

Здавалася-б, што гэтыя трывожныя сігналы павінны прымусіць раённы выканаўчы камітэт і райземаддзел прыняць патрэбныя меры па арганізацыі правільнага догляду за канём. Але кіраўніцтва Ушацкага раёна недаацэньвае значэння конскай цягавай сілы ў веснавой сяўбе. Тут толькі пішуць пастановы і адозвы, а канкрэтнай работы не відаць. Старшы заатэхнік райземаддзела складае планы і зводкі, лічачы, што гэтым палепшыць становішча з цягавай сілай. Яго прыкладу следуюць участковыя заатэхнікі, якія па сутнасці з'яўляюцца зборшчыкамі вестак, а не арганізатарамі работы на канюшнях і фермах.

Характэрна, што прэзідыум РВК ні разу не заслухаў інфармацыю заатэхніка аб становішчы конскага пагалоўя ў раёне.

С. БАЧУРА.

ІГНАРУЮЦЬ КАШТОЎНАЕ УГНАЕННЕ

Калгасы Голіцкага сельсовета Смілавіцкага раёна ўпарта ігнаруюць каштоўнейшыя мясцовыя ўгнаенні. Напрыклад, калгас «Краіна Советаў» мае ўсе магчымасці для таго, каб вывезці на поле больш тысячы тон торфу, на справе-ж—вывезена не больш сотні тон.

Такое-ж становішча ў калгасах «Чырвоная Беларусь», «Юны піонер» і «Новае жыццё».

Райземаддзел не кіруе гэтай адказнай справай падрыхтоўкі да сяўбы. Толькі гэтым можна тлумачыць чаму план вывазкі торфу выканан па раёну ўсяго на 2,3 проц.

С.

***

Сотні гектараў яравога кліну калгаса «Комінтэрн» Гонцаўскага сельсовета, Плешчаніцкага раёна, астаюцца не ўгноенымі. І гэта у той час, калі за ўгнаеннем далёка хадзіць не трэба. 5 год ляжаць штабялі торфу, добра прасушанага, загатоўленага шкляным заводам. Зараз торф належыць калгасу. Не гледзячы на гэта, старшыня праўлення Шалайка не мабілізоўвае ўвагу і актыўнасць калгаснікаў на вывазку торфу.

Пра збор попелу і курынага памёту праўленне таксама не дбае.

Калгаснікі абураны бяздзейнасцю старшыні.

ГУНІЧ.

АЧЫСТКА НАСЕННЯ НЕ АРГАНІЗАВАНА

Праўленне калгаса імя Гея (Мазалаўскі сельсовет, Мсціслаўскі раён) не клапоціцца аб падрыхтоўцы да сяўбы. Значная частка збожжа не абмалочана. Насенне не прапушчана праз трыер. У трэцяй брыгадзе яшчэ не абмалочана віка і жыта.

СЕЛЬКОР.

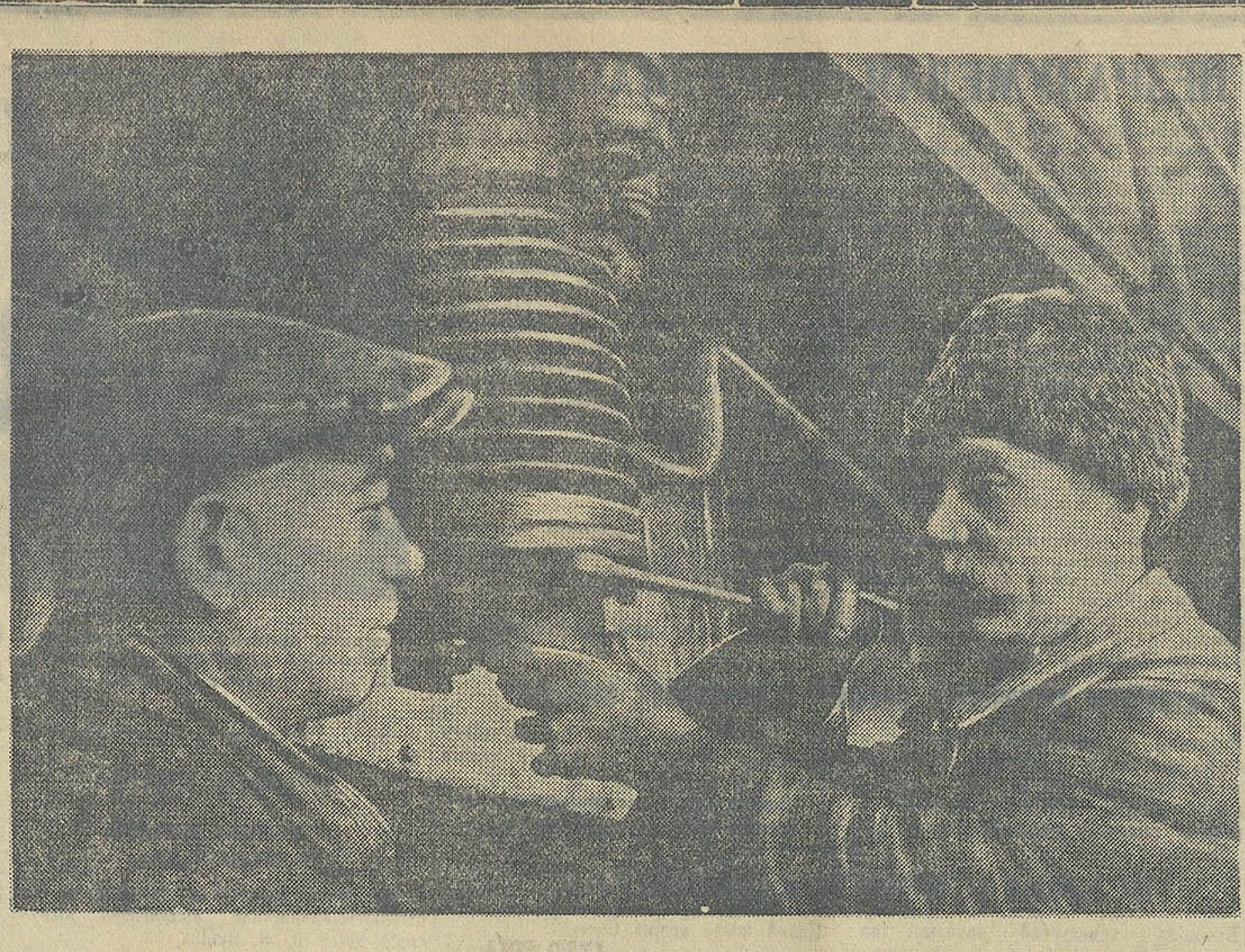

На здымку: лепшы стаханавец (паравознае дэпо Орша) — брыгадзір аўтаматнай брыгады (злева) А. К. Вершынін і стаханавец М. П. Розанаў за аглядам помпы тормаза Весцінгауза на паравозе. Брыгада т. Вершыніна вытворчае заданне выконвае на 180—200 проц.

Фото С. Грына і В. Лейна (БСФ).

НЕПАРАДКІ НА КАМАРОЎСКАЙ ЦЕПЛАЦЭНТРАЛІ

Камароўская цеплацэнтраль абслугоўвае да 10 важнейшых аб'ектаў, як Клінічны гарадок, Акадэмію навук, Дом друку, палітэхнічны інстытут і інш. Яна павінна кармальна без усякіх перабояў ацяпляць гэтыя ўстановы.

Але з наступленнем зімы кацельная аказалася без паліва. Менскі энергакамбінат, якому падпарадкавалася кацельная, у той час так «паклапаціўся», што на станцыі не было ні аднай цагліны торфу. На працягу двух месяцаў цеплацэнтраль сістэматычна з дня ў дзень недадавала сваім спажыўцам сотні, тысячы калорый цяпла. Даходзіла да таго, што ў палатах Клінічнага гарадка, дзе ляжаць хворыя, тэмпература была 9 градусаў. Нават пасля, калі кацельная мела паліва, таксама тэмпература нагрэву была заўсёды ніжэй нармальнай.

На катлах вы не знойдзеце ні аднаго вымяральнага прыбора, за выключэннем тэрмометра. Відаць, без іх лягчэй працаваць, ніякага кантролю не будзе. Таму і не клапаціліся аб набыцці іх. Паспрабуйце даведацца колькі калорый цеплыні адпушчана ў данай змене. Гэтага вам тут не скажуць.

Сістэма аплаты качагараў так арганізавана, што яна не стымулюе іх на эканомію паліва, на павышэнне прадукцыйнасці працы. Яны атрымліваюць цвёрдую стаўку.

— У нас інакш немагчыма (?) — гаворыць дырэктар кацельнай Сіняўскі.

Нядаўна цеплацэнтраль аддзялілі ад менскага энергакамбіната. Зараз яна падпарадкавана непасрэдна Белэнергатрэсту. Але становішча не змянілася. Аб метадзе кіраўніцтва трэста можна прывесці даволі характэрны прыклад. Яшчэ ў жніўні 1936 года адбылася галінная канферэнцыя рабочых комунальнікаў. Былі выпрацаваны і зацверджаны на аснове стаханаўскай практыкі новыя тэхнічныя нормы і нормы выпрацоўкі. Прайшло ўжо 6 месяцаў, а тут, на камароўскай кацельнай, людзі працуюць па старых нормах. Толькі 27 лютага трэст спусціў сюды новыя нормы. Гэта не анекдот, а сапраўдны факт. Такія справы адбываюцца не дзесьці за 100 кіламетраў, а тут-жа, на адлегласці 10-мінутнай трамвайнай язды ад трэста да свайго прадпрыемства.

Між іншым трэба сказаць, што дырэктар Белэнергатрэста т. Дзеніс прыязджае сюды для навядзення парадку. Цікава прывесці такі факт: 10 лютага т. Дзеніс зрабіў начны налёт на кацельную. Выклікаў цэлую групу рабочых на допыт. Нарэшце загадаў дырэктару Сіняўскаму зволіць з работы лепшага стаханаўца качагара Сазонава. За што? Не ведаў ні Сіняўскі, ні сам зволены. Такава было распараджэнне начальства.

Скаргу Сазонава аб няправільным звальненні адхіліла і канфліктная камісія. Толькі ў ЦК саюза заступіліся за яго. Праз 8 дзён сам тав. Дзеніс адмяніў свой загад, бо прычыны звальнення аказаліся не важкімі.

На жаль, паважаны дырэктар Дзеніс не ведае што робіцца на кацельнай, хоць займаецца «вывучэннем» яе кадраў і то няўдала.

Ці вядома кіраўніцтву трэста аб п'янках, якія наладжваюцца групамі рабочых у самой кацельнай? Арганізатарам іх з'яўляецца старшыня рабочкома Даленка. Ёсць рад выпадкаў спячкі на дзяжурстве ў начных зменах.

За апошнія два месяцы перавыдаткавана фонд зарплаты на 6 тыс. рублёў. Бытавыя ўмовы рабочых дрэнныя. У адным пакоі жыве 12 чалавек. У той-жа час жылую плошчу кацельнай займаюць людзі, якія не маюць ніякага дачынення да данай вытворчасці, як шофер дырэктара менскай электрастанцыі Фішбейна, начальнік транспарту менскага энергакамбіната і інш.

Камароўская цеплацэнтраль атрымлівае штогодна да 300 тыс. руб. датацыі. На заяве кіраўніцтва гэтыя грошы можна палкам з'эканоміць. Патрэбна толькі перамяніць сыравінную базу. Замест торфзавода «Змеёўка» прымацаваць станцыю да цнянскіх торфараспрацовак. Сабекошт адной тоны торфу зменшыцца ад 45 руб. да 26. Апрача гэтага павышаная якасць цнянскага торфу дасць магчымасць кацельнай павялічыць лік аб'ектаў абслугоўвання.

Наркамгас павінен заняцца камароўскай кацельнай.

І. ТУРЭЦКІ.

ЖОНКІ КАМАНДЗІРАЎ І СТАХАНАЎЦАЎ АСІПОВІЦКАГА ДЭПО РЫХТУЮЦЦА ДА УСЕСАЮЗНАЙ НАРАДЫ

25 жонак камандзіраў, машыністаў і рабочых Асіповіцкага дэпо сабраліся для абмеркавання звароту жонак стаханаўцаў і камандзіраў Данецкай чыгункі да ўсіх жанчын сеткі чыгунак Саюза аб лепшай падрыхтоўцы да ўсесаюзнай нарады жонак камандзіраў і стаханаўцаў транспарту.

Пасля чыткі звароту начальнік дэпо зрабіў інфармацыю аб рабоце дэпо. Удзельнікі схода рэзка крытыкавалі работу дэпо і асобных машыністаў. Асабліва дасталося тым машыністам, якія сістэматычна спазняюцца ў шляху і дрэнна даглядаюць паравоз. Машыніст Юўшык у студзені мае 22 гадзіны спазнення ў шляху. У рэзультаце ў яго вылічылі з зарплаты 105 руб.

— Я аб гэтым не ведала,—гаворыць жонка Юўшыка. Муж, як відаць, сароміўся прызнацца ў гэтым і нічога мне не сказаў. Я абавязваюся кожны дзень асведамляцца аб яго рабоце і дабіцца, каб ён стаў адным з лепшых машыністаў дэпо. Яго машына павінна стаць прыкладнай.

— Непрыемна слухаць аб дрэннай рабоце мужа, — гаворыць жонка машыніста Сомаля. — Сёння я цвёрда заяўляю, што мой муж будзе адным з лепшых машыністаў дэпо. Я яму дапамагу дабіцца гэтага.

Тут-жа на сходзе жонкі машыністаў Сомаля, Науменка і Шакура ўзялі шэфства над паравозамі сваіх мужоў.

Жонкі машыністаў Панкратовіч і Новікава расказалі аб тым, як яны праверылі сваю падшэфную машыну «Щ-36».

Многія ўдзельнікі нарады ўзялі абавязацельства дапамагаць працаваць асобным брыгадам. Тт. Сокалава і Мінкевіч узялі шэфства над паравозам «Щ-20-94» і «Щ-2174».

Жонкі слесара Голаўдан, дзяжурных па дэпо Загжэўскага, Сакалоўскага і брыгадзіра Яфіменка абавязаліся прывесці ў культурны выгляд пакоі дзяжурнага дэпо, чакальню і механічны цэх. Удзельнікі нарады абавязаліся прыкласці ўсе сілы, каб вывесці сваё дэпо ў перадавыя па чыгунцы.

ГІЗУНТЭРМАН.

ДА ЧАГО ПРЫВОДЗІЦЬ ПАЛІТЫЧНАЯ СЛЕПАТА

Былое партыйнае і совецкае кіраўніцтва Лепельскага раёна (сакратар райкома Пацэнгель, старшыня райвыканкома Семашка) на працягу доўгага часу груба парушалі і скажалі совецкія законы. Замест сур'ёзнай і глыбокай пастаноўкі палітыка-масавай работы, замест цеснай сувязі з шырокімі масамі працоўных праяўлялася грубае, нічым не прыкрытае адміністраванне. На працягу 1935 года і асабліва 1936 года ў практыцы работы райвыканкома, райфа, упаўкамзага і асобных сельсоветаў былі дапушчаны рад грубых скажэнняў совецкіх законаў, выклікаўшых натуральнае нездавальненне працоўных мас.

Вось асобныя факты з «практыкі» работы райвыканкома. Старшыня райвыканкома Семашка «вучыў» работнікаў сельсоветаў, як трэба здзекавацца над совецкімі законамі. Ён праводзіць асабіста, з удзелам заг. райфа Кавалеўскага і ў прысутнасці другога сакратара райкома Юшкевіча вобыскі і вопісь маемасці. Так, у грамадзянкі Бабровіч Марты, Стайскага сельсовета за несвоечасовую ўплату падаткаў гэты дзяржыморда Семашка апісаў і адабраў такія прадметы хатняга ўжытку, якія пры ўсіх выпадках совецкім законам забараняецца забіраць. Так, у яе забралі: матрацы, падушку, паліто, куртку і інш. Ацэнка рэчаў свядома праводзілася яўна заніжана з тым, каб усё забраць з дома гэтай грамадзянкі. Гэты факт не з'яўляецца адзінкавым. Такіх фактаў безліч.

Следуючы гэтаму прыкладу, рад старшынь сельсоветаў, не ўступаючы свайму «настаўніку», тварылі беззаконныя справы. З лёгкага благаслаўлення райкома і райвыканкома і іх непасрэднага падтрымання гэтыя старшыні сельсоветаў у масавым маштабе накладвалі штрафы, незаконна павялічвалі падаткі, адбіралі маемасць у грамадзян і прадавалі за бясцэнак часамі сваім сваякам і знаёмым. Асабліва ў гэтым адзначыліся старшыні Стайскага, Свяцкага і Пышнянскага сельсоветаў. Праверка ў гэтых сельсоветах паказала, што адабранне маемасці тут у большасці выпадкаў праходзіла незаконна.

Прывядзем толькі некалькі фактаў з галярэі гэтых здзекаваючых беззаконняў. На грамадзяніна Дразда Івана ў Пышнянскім сельсовеце незаконна налічылі падатак у два з паловай раза больш звычайнага. За няўплату падатку на яго наклалі штраф. І ўсё гэта зроблена было для таго, каб разваліць гаспадарку Дразда Івана. У рэзультаце, у яго незаконна адабралі карову, сена, хлеў, гумно і рад іншых рэчаў хатняга ўжытку. На грамадзяніна Грышчанка Герасіма падатак свядома павялічылі да трайнога размеру, гэтым самым стварылі глебу для магчымасці яго выканання. Наклалі штраф. У рэзультаце незаконна адабралі карову, каня, хлеў і іншыя рэчы хатняга ўжытку. Выяўляюцца і такія факты, калі бульбу, засеяную на сваім прысядзібным участку, старшыня Свяцкага сельсовета Дзёмка забараняў капаць яе ўласніку і перадаваў гэту бульбу другім. Можна было-б прывесці яшчэ многа фактаў, але і гэтыя прыклады паказваюць, да якога беззаконня, грубага парушэння і скажэння палітыкі партыі і ўрада дайшлі ў раёне.

Райком партыі не прыслухоўваўся да сігналаў. Калі хто-небудзь і адважваўся прыйсці да сакратара райкома Пацэнгеля са скаргай, ён яго не выслухоўваў і з ім не гутарыў. Вось звычайны дыялог, які ў такіх выпадках адбываўся паміж скаргнікам і Пацэнгелем:

— Вы комуніст?

— Беспартыйны.

— Мы, райком партыі, гэтымі справамі не займаемся. Ідзіце ў райвыканком.

Гэта звычайны адказ, які даваўся тым, хто прабаваў звяртацца ў раённы камітэт партыі. Вось адзін абураючы факт, які адбыўся 10 лістапада 1936 года. Старшыня калгаса Яроцкі (беспартыйны) папрабаваў звярнуцца да другога сакратара райкома Юшкевіча за дапамогай у перавозачных сродках для больш хуткай здачы дзяржаве збожжа. У часе гэтай размовы заходзіць у пакой Пацэнгель. Не разабраўшыся ў чым справа, ён напаліўся на старшыню калгаса Яроцкага, зблаяў яго, абазваў яго шкоднікам, сабатажнікам, і ўжо ўзяўся за тэлефонную трубку для таго, каб пазваніць у міліцыю аб яго арышце.

Статут сельскагаспадарчай арцелі скрозь і ўсюды парушаўся. Роля калгаснага схода зведзена к нулю. Праўленне калгаса, а часцей за ўсё сам старшыня калгаса злосна парушалі статут сельскагаспадарчай арцелі.

Скаргі, паступаўшыя ў райвыканком, разглядаліся са спазненнем на 4—10 месяцаў, а рад скаргаў на працягу больш года аставаліся без рэагавання. Вось асобныя факты. Калгаснік Ладзік з Варонскага сельсовета 29 красавіка 1936 года скардзіўся ў прэзідыум райвыканкома на тое, што яго няправільна выключылі з калгаса. Гэта заява так і да гэтага часу асталася неразгледжанай. Аналагічная скарга паступіла 24 красавіка 1936 года ад грамадзянкі Стральчанка Марыі, і яе заява асталася без рэагавання. Ёсць шматлікія факты згубы скаргаў працоўных у апараце райвыканкома. Такая-ж «практыка» рэагавання на скаргі працоўных і ў аддзелах райвыканкома.

Аб метадах работы райкома партыі гаварыць ужо не прыходзіцца. Сакратар райкома Пацэнгель ні разу не быў у пярвічнай сельскай партарганізацыі. З комуністамі не гутарыў. Унутрыпартыйная дэмакратыя была зведзена к нулю. Аб самакрытыцы ў раёне і марыць нельга было.

Віноўнасць былых кіраўнікоў лепельскай раённай арганізацыі з усёй дакладнасцю ўстаноўлена. ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)Б далі зусім чоткую і ясную ацэнку гэтым справам. Пацэнгель, Семашка, Русанаў, Міхайлаў, Гайсёнак (старшыня Стайскага сельсовета) за незаконную практыку із'яцця маемасці, за грубае парушэнне совецкіх законаў зняты з работы, арыштаваны і аддадзены пад суд. Разам з імі сядзе на лаву падсудных і другі сакратар РК Юшкевіч. Комуністычная партыя, совецкая дзяржава не дапусціць, каб хто-б там ні быў папіраў совецкія законы і тварыў беззаконні. Яны атрымаюць ад пролетарскага суда па заслугах.

Але гэтым не вычэрпваюцца вывады лепельскіх спраў. Трэба, каб урокі Лепеля ўсвоіла не толькі лепельская арганізацыя.

Урокі Лепеля гавораць аб тым, што і акруговыя арганізацыі Лепельскай акругі праявілі палітычную слепату. Яны аказаліся адарванымі ад партыйных і совецкіх арганізацый раёнаў. Яны чула не прыслухоўваліся да голасу мас. Яны палітычна недаацэньвалі асобныя сігналы, якія да іх паступалі.

У такой-жа ролі аказалася і акруговая газета «Калгасная праўда». Акруговая газета, якая павінна была адыграць вялікую ролю ў справе своечасовай пастаноўкі пытання, гэтага пытання не ўзняла.

Лепельскія справы патрабуюць, каб адсюль зрабілі вывады не толькі лепельскія акруговыя і раённыя арганізацыі. Усе арганізацыі КП(б)Б павінны будуць зрабіць для сябе сур'ёзныя палітычныя вывады да канца. Пад гэтым кутом гледжання неабходна перагледзець работу ў кожным раёне. Неабходна рашуча падняць узровень партыйнай і палітмасавай работы ва ўсіх партыйных і совецкіх арганізацыях. Шырэй разгарнуць большэвіцкую крытыку. Чула прыслухоўвацца да сігналаў мас. Гэта выключыць паўтарэнне такой недапушчальнай практыкі, якая мелася ў Лепелі, віноўнікі якой сёння прадстануць перад Вярхоўным судом.

І. ОФЕНГЕЙМ.

ВОРАГІ НАРОДУ БЕСПАКАРАНА АРУДУЮЦЬ

Яшчэ 17 ліпеня 1936 года агульны сход партыйнай арганізацыі менскага шклозавода «Пролетарый», слухаючы справаздачу парткома, адзначыў зусім слабую пастаноўку палітычнай агітацыі і даручыў партыйнаму камітэту арганізаваць сістэматычную работу з агітатарамі. Прайшло паўгода з дня вынясення гэтай пастановы партыйнага схода, а палітычная агітацыя ўсё яшчэ знаходзіцца на такім-жа нізкім узроўні.

17 студзеня 1937 года партыйны сход, на якім абмяркоўвалася пытанне аб становішчы агітацыі, зноў адзначыў зусім нездавальняючую пастаноўку палітычнай агітацыі і зноў даручыў «сакратару парткома т. Ганчарову праводзіць два разы ў месяц інструкцыйныя нарады агітатараў..., намеціць практычныя мерапрыемствы для арганізацыі палітычнай агітацыі сярод моладзі», процант якой на заводзе не малы.

Але і гэта пастанова не выконваецца. Такое паўтарэнне адных і тых-жа пунктаў у двух пастановах партыйных сходаў гаворыць аб тым, што партыйная арганізацыя, таксама як і партыйны камітэт, недаацаніла важнасць палітычнай агітацыі, не зразумела, што адсутнасць агітацыі дае магчымасць класаваму ворагу весці сваю падрыўную работу.

Аб вылазках класавага ворага на заводзе партыйная арганізацыя ведае нямала фактаў. Яшчэ пры абмеркаванні матэрыялаў працэса над контррэволюцыйным трацкісцка-зіноўеўскім цэнтрам, калі ўвесь народ краіны Советаў патрабаваў знішчэння подлых гадаў, у партыйнай арганізацыі знайшліся абаронцы контррэволюцыянераў Каменева і Зіноўева накшталт Скокіна, які выступаў супроць знішчэння гэтых фашысцкіх агентаў.

Разам з гэтым Скокіным на заводзе таксама працуюць і такія як Лашук, які нахабна спяваў хвалебныя гімны Іудушку-Троцкаму нават у памяшканні парткома, працуюць і рад трацкістаў, выкрытых і выключаных у свой час з партыі.

Карыстаючыся адсутнічаннем палітычнай работы, класавы вораг групуе вакол сябе адсталыя элементы, праводзіць сваю падрыўную работу. У канцы 1936 года на заводзе ўпершыню была ўстаноўлена машына «шылер», якая замяняе цяжкую працу шклодуваў. Пры ўстаноўцы гэтай машыны класавы вораг папрацаваў над тым, каб выклікаць антымеханізатарскія настроі сярод пэўнай групы рабочых.

У штыхі была сустрэта і ўстаноўка канвеера ў студзені 1937 года. Дзеянне класавага ворага на гэтым не спыняецца. Так, 1 і 2 лютага ў час работы змены Скокіна тры разы быў выведзен са строю канвеер. Некалькі разоў у падшыпнікі машыны «шылер» быў падсыпан пясок для спынення яе работы. Усе гэтыя факты прывялі да таго, што ў студзені промфінплан завода быў выканан толькі на 74 проц.

Які-ж вывад з гэтых фактаў зрабіла ў сваёй рабоце партыйная арганізацыя? Аб дзеянні класавага ворага комуністы гаварылі і ў парткоме і на партыйным сходзе, але палітычныя вывады з гэтых фактаў не зроблены. Замест таго, каб на гэтых фактах мабілізаваць калектыў рабочых для выкрыцця ворагаў, партыйная арганізацыя адгарадзілася сцяной ад рабочага калектыва, не мабілізавала яго для выкрыцця класавага ворага. Партком, заўкам і дырэкцыя завода нават не палічылі патрэбным склікаць па гэтаму поваду сход рабочых.

Не можа партыйная арганізацыя пахваліцца і становішчам самакрытыкі. Да голасу з нізоў не прыслухоўваюцца. Кандыдат партыі Брылевіч некалькі разоў прыходзіў да дырэктара завода тав. Варанкова, каб пагаварыць з ім аб непаладках на вытворчасці, але Варанкоў не знайшоў патрэбным выслухаць яго.

Такая атмасфера безумоўна садзейнічае рабоце класавага ворага. Ён яе і праводзіць. А партыйная арганізацыя абмяжоўваецца толькі канстатаваннем фактаў, размовамі аб пільнасці. Усё гэта гаворыць аб тым, што партыйная арганізацыя завода «Пролетарый» не зрабіла для сябе ніякіх палітычных вывадаў з апошніх палітычных падзей у нашай краіне.

Ц. ФРЫД.

ЧАМУ ДРЭННА ПРАЦУЕ СТ. ЖЛОБІН

25 снежня на перадатачных шляхах станцыі Жлобін зышоў з рэек вагон. Для падымання вагона пры дружнай зладжанай рабоце патрабавалася 30—40 мінут, але камандзіры вузла і аддзялення не надалі гэтай справе сур'ёзнага значэння, на месца здарэння ніхто з камандзіраў не выехаў і ў рэзультаце неарганізаванасці ўздымка расцягвалася надзвычай доўга і рух па перагону быў прарван больш чым на 5 гадзін.

Аналізуючы гэты факт, становяцца яснымі прычыны агіднай работы станцыі Жлобін за апошнія месяцы.

На станцыі няма дысцыпліны. Характэрна, для таго, каб разбудзіць брыгадзіра дыстанцыі шляху для пераключэння руху на другі шлях было патрачана 40 мінут. Начальнік дыстанцыі шляху наогул не палічыў патрэбным заняцца ліквідацыяй затрымкі руху і, не гледзячы на данясенні аб здарыўшымся, прадаўжаў спаць. Начальнік аддзялення Ерамаеў таксама не ўмяшаўся ў гэту справу. Дзяжурыўшы старшы дыспетчар Калінічэнка з прыходам Ерамаева ад аператыўнай работы самаўхіліўся.

Такі стыль работы ўсёй станцыі Жлобін. За апошнія месяцы не было ні аднаго дня, каб станцыя выканала свае вытворчыя заданні.

— Без рэканструкцыі і тэхнічнага перааснашчэння станцыя лепш працаваць не можа, — так адзначала матывіроўка прадзельшчыкаў, якая нарадзілася ў нетрах кабінетаў кіраўнікоў аддзялення руху Ерамаева і яго намесніка Багінскага.

На справе-ж неарганізаванасць, злачынная расхлябанасць камандзіраў уцягнула станцыю ў прарыў.

За першую дэкаду снежня па раскладу адпраўлена паяздоў толькі 54 проц., за другую дэкаду — 42 проц., за першую пяцідзенку трэцяй дэкады — 30 проц. і за апошнюю пяцідзенку — 31 проц. Выключна дрэнна арганізавана манеўровая работа. 19 снежня пры норме 45 мінут поезд фармаваўся паўтары гадзіны і адпраўлен са спазненнем; поезд № 801 фармаваўся 1 гадзіну 20 мінут і адправіўся са спазненнем на 1 гадзіну 20 мінут. З дня ў дзень фармаванне зрывае адпраўлен не паяздоў, але гэта мала каго трывожыць.

Работа саставіцеляў вядзецца па старынцы. Патрабаванні тэхналагічнага працэса не выконваюцца. Падрыхтоўка да фармавання паяздоў нягодная. Ад тэхнічных канторшчыкаў вельмі шмат залежыць правільная і своечасовая сартыроўка вагонаў, але сярод канторшчыкаў шмат поўпісьменных, якія робяць памылкі і блытаюць работу станцыі, ствараюць шмат лішняй манеўровай работы па перакідцы і выкідцы няправільна размечаных вагонаў.

У пагоні за заработкам саставіцелі ст. Жлобін ідуць на прамое парушэнне інтарэсаў дзяржавы. Пры прыходзе паяздоў, якія падлягаюць разборцы, дзяжурныя саставіцелі імкнуцца схапіць кампактныя масы вагонаў, ідучыя ў адным напрамку і не патрабуючыя вялікай цяганіны пры фармаванні. Адзінкавыя-ж вагоны раскідаюцца па шляхах без усякага разліку на перспектывы фармавання. Наступная змена, звычайна, нямала траціць сілы, каб ачысціць шляхі ад раскіданых вагонаў, але к канцу работы змена ідзе па шляху сваіх папярэднікаў. Так бясконца ідзе незмаўкальная лаянка паміж пачынаючай зменай і адыходзячай.

Бескантрольнасць манеўровай работы давяла да прамых злачынстваў. Некаторыя работнікі заняліся прыпіскай невыкананых работ: дзяжурны па шляхах Рэвякоў запісаў саставіцелю Асмалоўскаму расфармаванне поезда 961, тады як гэта работа зусім не выконвалася. 24 снежня саставіцель Мінчэнка прыпісаў у свой рабочы лісток лішніх апрацаваных 42 вагоны, 26 снежня — 60 вагонаў і т. д.

Такія выпадкі назіраліся і раней, але начальнік станцыі Цімарын не надаваў ім значэння.

Якасць фармавання паяздоў нізкая. З 18 па 22 снежня сфармавана з бракам 18 паяздоў, а з іх 13 сфармавана з парушэннем правілаў бяспекі, і 5 з парушэннем плана фармавання. З 51 поезда, сфармаванага і адпраўленага з 21 па 25 снежня, з бракам аказалася 25 паяздоў.

Бюро вышуку ст. Жлобін працуе выключна дрэнна. 26 снежня невядома куды знікла платформа, спецыяльна афарбаваная, затрафарэчаная і падрыхтаваная для ўключэння ў поезд. Такім-жа чынам пайшоў з таварным поездам пасажырскі вагон і праз тры месяцы пасля доўгіх блуканняў вярнуўся разбіты. 24 снежня хворы вагон 111.002 уключылі ў састаў на Гомель. Перад самым адпраўленнем яго знайшлі і адчэпка выклікала затрымку поезда. Поезд быў выбіт з графіка. Выпадкі ўключэння ў паязды хворых вагонаў даволі частыя.

На станцыйных шляхах вагоны непрадукцыйна прастойваюць па 10 сутак. Асабліва нецярпіма бесклапотнасць, якая праяўляецца з боку кіраўнікоў станцыі ў падачы і ўборцы вагонаў з вагона-рамонтнага пункта. З 1 кастрычніка па 15 лістапада пасля рамонту ў чаканні ўборкі бясплодна прастаяла 390 вагонаў.

Стрэлачная гаспадарка, якая з'яўляецца важнейшым фактарам забеспячэння бяспечнасці руху, знаходзіцца ў агідным становішчы. Стрэлкі на станцыі Жлобін брудныя. На некаторых з іх ключы не падыходзяць да гаек балтоў і стрэлачнікі чакаюць, калі пройдзе пуцявы брыгадзір, каб у яго выклянчыць ключ для завінчвання, а пакуль балты аслабшыя і рух па стрэлках вельмі небяспечны.

Цікава, як тут вядуць «барацьбу» з аварыямі і здарэннямі. 8 верасня на ст. Бабруйск быў прынят поезд на заняты шлях. Начальнік станцыі своечасова расследаваў выпадак і 10 кастрычніка прадставіў сваё заключэнне начальніку аддзялення аб неабходнасці звольніць віноўнікаў. Праз месяц—10 лістапада—намеснік начальніка руху аддзялення Багінскі напісаў рэзалюцыю: «Абмежавацца інструктаваннем». Кіраўніцтва аддзялення руху часта не ведае аб браку і аварыях, а ведаючы, не рэагуе.

Такая работа кіраўнікоў аддзялення можа расцэньвацца па меншай меры, як прамое патуранне аварыйшчыкам, разгільдзяям, шкоднікам і дыверсантам, якія ў каламутнай вадзе паспяхова займаюцца сваёй злачыннай дзейнасцю.

На станцыі ёсць выдатныя людзі, але работа іх не ўзнімаецца, як сцяг, вакол якога павінны групавацца ўсе сумленныя работнікі. Замест гэтага ў спіс стаханаўцаў чамусьці трапляюць рвачы, бракаробы, аварыйшчыкі.

Ці сапраўды становішча станцыі безнадзейнае?

Студзеньскія дні паказалі, што пры тых-жа ўмовах станцыя працавала значна лепш, выконвала і перавыконвала свае вымяральнікі.

Стаханаўцы, камандзіры станцыі Жлобін і аддзялення павінны да канца выкрыць і разграміць варожыя элементы, прадзельшчыкаў, трацкісцкіх паслядышаў, узняць баявы дух лепшых людзей і ў бліжэйшы час вывесці станцыю ў рады перадавых.

ПЯТРОЎ.

Пракурор Беларускай чыгункі.

ХЛЕБ З СУРАГАТАМІ

БЕРЛІН (сталіца Германіі). 8 сакавіка. Харчовае становішча фашысцкай Германіі няўхільна пагаршаецца. Пасля абмежавання гатункаў памолу і фактычнага скарачэння продажу белай мукі зараз, як паведамляе «Прайсішэ цайтунг», міністр харчавання дазволіў пры вышечцы хлеба дабаўляць 10 проц. бульбяной або кукурузнай мукі, сухое знятае малако і т. д.

У газетах кожны дзень з'яўляюцца весткі аб самагубствах цэлых рабочых сем'яў. Муж забівае жонку і дзяцей, каб пазбавіць іх ад пакут голаду. Рад сем'яў атручваецца свяцільным газам. Газеты матывуюць смерць іх «сямейнымі прычынамі», але ўсім зразумела, што на самагубствы штурхае голад і беспрацоўе.

ВЫРАШЭННЕ ПРАБЛЕМЫ ХАРЧАВАННЯ У ГЕРМАНІІ

Фашысцкая Германія адчувае недахват у хлебе. Запасаў хлеба хопіць усяго на 3—4 месяцы, г. зн., прыкладна, да канца мая (з газет).

Мал. Я. Кашкеля.

— Дайце хлеба... Сям'я галадае...
— Вы бачыце, мы скарыстоўваем усе сродкі для снабжэння нацыі прадметамі першай неабходнасці.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 7 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Мадрыда, на мадрыдскім фронце ў ноч на 6 сакавіка назіралася вялікая актыўнасць авіяцыі праціўніка. Самалёты мяцежнікаў бамбардыравалі розныя пункты фронта і тыла, аднак, бамбардыроўка не прычыніла шкоды.

Раніцою 6 сакавіка рэспубліканцы прадпрынялі паспяховыя дзеянні супроць пазіцый мяцежнікаў у Мадрыдскім раёне. Рэспубліканцы закідалі праціўніка ручнымі гранатамі і прымусілі яго ўцякаць. Захвачана вялікая колькасць вінтовак і боепрыпасаў. Мяцежнікі панеслі вялікія страты.

6 сакавіка мяцежнікі прадпрынялі кароткую атаку ў раёнах Універсітэцкага гарадка і Эль Пардо (на паўночны захад ад Мадрыда). Урадавыя войскі аказалі мяцежнікам супраціўленне і захавалі свае пазіцыі.

Рэспубліканцы ажыццявілі адважную аперацыю на ўчастку Мората дэ Тахунья на фронце Харама (на паўднёвы ўсход ад Мадрыда). На баку мяцежнікаў — каля 100 забітых і раненых. Рэспубліканцы захапілі кулямёты, вінтоўкі і шмат іншых боепрыпасаў. У рэзультаце аперацыі рэспубліканцамі заняты важныя пункты, пануючыя над часткаю гэтага раёна.

6 сакавіка ў Мадрыдзе адбывалася пасяджэнне камітэта абароны Мадрыда. Старшыня камітэта генерал Міяха выказаў сваё пераконанне ў канчатковай перамозе рэспубліканцаў.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 7 сакавіка. (БЕЛТА). Як перадае агенцтва Гавас з Мадрыда, сёння ў 13 гадзін старшыня камітэта абароны Мадрыда генерал Міяха заявіў журналістам: «Сёння ноччу мяцежнікі атакавалі раён, размешчаны на захад ад Эль Пардо (на паўночны захад ад Мадрыда). Нашы войскі энергічна адбілі атаку і занялі частку траншэй мяцежнікаў. Нам удалося ўзарваць мост, які знаходзіцца на дарозе да Эль Пардо. Гэта дарога служыла сродкам сувязі паміж войскамі мяцежнікаў, якія знаходзяцца ва Універсітэцкім гарадку і ў раёне Эль Пардо».

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

БІЛЬБАО (сталіца Баскскай аўтаномнай вобласці), 7 сакавіка. (БЕЛТА). Гарнізон у Овіедо (сталіца Астурыі) па-ранейшаму атрымліваюць перамогі над мяцежнікамі. 5 сакавіка гарнізон занялі некалькі будынкаў вялікай стратэгічнай важнасці. У сектары Трубіа мяцежнікі, сцягнуўшы з другіх участкаў астурыйскага фронта лепшыя сілы, прабавалі перайсці ў контратаку ў Ла Рэбольяда.

Рэспубліканцы далі магчымасць мяцежнікам спусціцца з узвышша, а затым адкрылі артылерыйскі і кулямётны агонь. У адну гадзіну праціўнік страціў больш 900 чалавек забітымі і ранепымі і стаў у паніцы ўцякаць, пакінуўшы на полі бою шмат зброі і боепрыпасаў.

5 сакавіка ў Біскайскім заліве ля Більбао адбыўся бой паміж піраацкім ваенным суднам «Канарыяс», суправаджаўшым грузавы параход, і двума ўзброенымі рэспубліканскімі суднамі. «Канарыяс» вымушан быў уцячы, пакінуўшы грузавы параход. У баі забіты 5 рэспубліканскіх маракоў.

***

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 6 сакавіка. (БЕЛТА). Як перадае агенцтва Рэйтэр з Сантандэра (порт на поўначы Іспаніі), эсмінец іспанскага ўрада і 4 ўзброеныя ўрадавыя тральшчыкі затрымалі ля паўночнага ўзбярэжжа Іспаніі эстонскі параход «Іоркбрао» з грузам у 460 тон ваенных матэрыялаў для мяцежнікаў. «Іоркбрао» адведзен у гавань Бермео.

Крэйсер мяцежнікаў, які суправаджаў параход, безрэзультатна імкнуўся захапіць урадавы эсмінец.

ПЛЕНУМ ЦК ІСПАНСКАЙ КОМПАРТЫІ

Даклад тав. ХОЗЭ ДЫЯСА

ВАЛЕНСІЯ (горад на ўсходнім узбярэжжы Іспаніі, часовая рэзідэнцыя ўрада) 7 сакавіка. (БЕЛТА). Генеральны сакратар іспанскай компартыі Хозэ Дыяс у сваім дакладзе на пашыраным пленуме ЦК іспанскай компартыі між іншым заявіў:

— «Мы змагаемся за дэмакратычную парламенцкую рэспубліку новага тыпу. Мы змагаемся, каб разбурыць матэрыяльную базу рэакцыйных і фашысцкіх сіл, з якімі несумяшчальна сапраўдная дэмакратыя. У нашай барацьбе мы хочам з коранем вырваць перажыткі ранейшай феадальнай Іспаніі».

Асуджаючы розныя заўчасныя эксперыменты ў той момант, калі энергія народу павінна быць накіравана на перамогу ў адбываючайся вайне, Дыяс указаў, што важнейшай праблемай дня з'яўляюцца тэмпы правядзення ваеннай праграмы. Справа ўрада — скарыстаць усе антыфашысцкія сілы для паскарэння тэмпаў вырабу ўзбраенняў. Разам з тым неабходна авалоданне ваеннай тэхнікай. Дыяс выказваецца супроць усякай рамантыкі ў ваеннай справе.

Дыяс указаў на неабходнасць не толькі ўсеагульнай вайсковай павіннасці, але і стварэння добра абучаных рэзерваў.

Асаблівую ўвагу Дыяс удзяліў праблеме камандных кадраў. Неабходна своечасовая чыстка рэспубліканскага ваеннага камандавання ад здраднікаў і бяздарнасцей, — заявіў дакладчык. Неабходна смелае вылучэнне маладых, неабходна збліжэнне паміж імі і чэснымі прадстаўнікамі старога афіцэрства.

Неабходна арганізаваць тыл,—указаў Дыяс.—Як і фронт, ён павінен быць ачышчан ад варожых элементаў. Усе тылавыя рэсурсы павінны быць поўнасцю скарыстаны ў інтарэсах фронта.

— Трэба абараняць інтарэсы сялян,— падкрэсліў Дыяс, — каб селянін бачыў у гарадскім рабочым саюзніка і кіраўніка.

Компартыя падтрымлівае ўрад у трох асноўных пытаннях: чыстка арміі, адзінае камандаванне, стварэнне магутнай ваеннай прамысловасці. Будучы арганізатарамі народнага фронта, — падкрэсліў далей Дыяс, — мы заўсёды падтрымліваем урад народнага фронта і яго галаву таварыша Ларго Кабальеро.

Мы хочам, каб паміж усеагульным рабочым саюзам і анарха-сіндыкалісцкай нацыянальнай канфедэрацыяй працы,— гаварыў далей дакладчык, — развіваліся сардэчныя адносіны, і каб як мага хутчэй ажыццявілася прафсаюзнае адзінства.

Наш галоўны вораг — гэта фашызм. На ім сканцэнтраваны агонь і нянавісць народа. З такой-жа сілай наша нянавісць накіравана супроць трацкістаў— агентаў фашызма ў нашай краіне.

Дыяс прывёў рад фактаў і цытаваў дакументы, якія пацвярджаюць адзінства поглядаў фашыстаў і трацкістаў.

Наша палітыка, — гаворыць Дыяс,— прывяла ў нашы рады тысячы і тысячы рэспубліканскіх байцоў. У нашы рады ўступілі тысячы і тысячы жанчын. Гэта факт гістарычнага значэння. Недарма сімвалічнай фігурай нашай партыі з'яўляецца таварыш Пасіянарыя. (Бурная авацыя. Воклічы: «Няхай жыве Пасіянарыя!»).

Дыяс указвае, што компартыя налічвае цяпер 249.140 членаў у адных толькі абласцях, якія знаходзяцца ў руках рэспубліканскага ўрада, у тым ліку—45 тыс. членаў, ахватваемых аб'яднанай сацыялістычнай партыяй Каталоніі. 121.600 камуністаў б'юцца ў народнай арміі. У партыю ўваходзяць: 87.660 прамысловых рабочых, 62.250 батракоў, 76.700 сялян, 15.485 прадстаўнікоў сярэдніх класаў, 7.045 прадстаўнікоў інтэлігенцыі. У партыі знаходзіцца 19.300 жанчын.

У заключэнне т. Хозэ Дыяс выказаў цвёрдую ўпэўненасць у перамозе рэспубліканскай Іспаніі.

***

ВАЛЕНСІЯ, 7 сакавіка. (БЕЛТА). Другі дзень пасяджэнняў пашыранага пленума Цэнтральнага Камітэта іспанскай компартыі быў прысвечан спрэчкам па дакладу Хозэ Дыяса. З прамовамі выступілі прадстаўнікі раду правінцый, а таксама дэлегаты змешанай ударнай брыгады народнай арміі. Усе яны поўнасцю салідарызаваліся з дакладам Хозэ Дыяса і лініяй ЦК компартыі ў цэлым.

НЕЗРАЗУМЕЛАЯ МАРУДНАСЦЬ

Як паведамлялася ўжо ў друку, у ноч на 1 сакавіка ў Віцебску на сваёй кватэры ад варожай рукі загінуў таленавіты мастак Савецкай Беларусі **Ю. М. Пэн.**

Зверскае забойства было зроблена не дзе-небудзь за горадам, далёка ад людзей а ў самым ажыўленым месцы буйнага прамысловага і культурнага цэнтра Віцебска, дзе амаль ля самага дома мастака стаіць пасты міліцыянер.

З моманту гнюснага злачынства, бясспрэчна зробленага подлай рукой класавага ворага, злачынства, якое глыбока ўсхвалявала ўсю грамадскасць Беларусі, прайшло восем дзён. Аднак, да гэтага часу злачынцы яшчэ не выяўлены.

Органы віцебскай міліцыі і крымінальнага вышука праяўляюць у гэтай справе недапушчальную маруднасць і выключную неаператыўнасць, выклікаючую недаўменне.

Бяздзейнасць віцебскай міліцыі выкарыстоўваюць злачынныя элементы. Нярэдкі выпадкі, калі літаральна на яе вачах на цэнтральных вуліцах горада рабіліся грабяжы і нават забойствы. Варта хоць-бы ўспомніць факт забойства шофера-стаханаўца тав. Бочкі на вуліцы імя «Праўды», супроць памяшкання самога кіраўніцтва міліцыі.

Зараз высвятляюцца недапушчальныя адносіны гарадскіх кіруючых органаў — гаркома партыі, горсовета, горпрофсовета, а таксама групкома мастакоў да свайго вядомага земляка. Ю. М. Пэна стараліся акружаць варожыя нацыяналістычныя элементы. Аднак, ні гарком партыі, ні горсовет гэтага не заўважалі. Гарадскія арганізацыі не забяспечылі выдатнаму майстру жывапісі, пакінуўшаму беларускаму народу выключна багатую творчую спадчыну ў выглядзе соцень неперавзойдзеных палотнаў, — неабходных умоў для яго творчай работы і асабістага быту. У гэтым значная доля віны кладзецца і на кіраўніцтва па справах мастацтваў пры СНК БССР, а таксама оргкамітэт саюза савецкіх мастакоў БССР.

Грамадскасць БССР, абураная маруднасцю міліцэйскіх органаў, патрабуе прыняцця самых энергічных мер да хутчэйшага росшуку забойцаў і самага суровага іх пакарання.

АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.
М. КІН.

Патрабуем хутчэйшага росшуку і пакарання забойцаў

Рэдакцыя газеты «Звязда» атрымала з Масквы наступную тэлеграму: «Маскоўскі абласны саюз савецкіх мастакоў разам з брацкім саюзам Беларусі смуткуе з прычыны трагічнай смерці старэйшага мастака Беларусі тав. Пэна. Мы патрабуем хутчэйшага росшуку забойцаў і самага суровага іх пакарання.

Пленум Праўлення Маскоўскага абласнога саюза савецкіх мастакоў».

ПІСЬМЫ ІСПАНСКІХ ПІОНЕРАЎ

Вучаніца гомельскай школы імя Комінтэрна Броня Каганская захапляецца вывучэннем мовы эсперанто. На гэтай мове Броня вядзе сістэматычную перапіску з іспанскімі піонерамі.

Вось адно пісьмо, атрыманае Броняй Каганскай ад піонераў Валенсіі:

«Нашы савецкія таварышы!

Мы, іспанскія піонеры, вітаем вас і дзякуем за пісьмо і сцяжок (гомельскія піонеры паслалі іспанскім піонерам чырвоны сцяжок у знак дружбы. — П. Ч.). Гэты сцяжок мы пранясем па ўсёй Іспаніі.

Нягоднікі-фашысты забіваюць маленькіх дзяцей. Але мы ўпэўнены — фашысты не пройдуць ні паветрам, ні сушай, ні морам.

Не, не, не!

Няхай жыве краіна Саветаў!

ХУЛІО РОХА».

А вось пісьмо 9-гадовага С. Рыко. Кожны радок пісьма прасякнут нянавісцю да фашыстаў і палкай любоўю да Савецкага Саюза:

«Дарагія таварышы з СССР! Мы даведаліся, што ваш карабль «Комсамолец» патоплен фашысцкімі мярзотнікамі. Сябры з СССР! Не засмучайцеся ад гэтай страты, наш караблебудаўнічы завод у Валенсіі пабудуе новы карабль пад назвай «Комсамолец», і мы падарым яго нашым савецкім братам.

Мы знішчым фашысцкіх нягоднікаў!

С. РЫКО (9 год)».

У Броні ёсць яшчэ шмат падобных пісем, атрыманых ад піонераў Валенсіі.

П. ЧЫКУН.

ВЫДАННЕ „КАПІТАЛА" КАРЛА МАРКСА НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Паводле пастановы ЦК КП(б)Б да 20-годдзя Вялікай сацыялістычнай Кастрычніцкай рэвалюцыі выдаецца ў перакладзе на беларускай мове першы том «Капітала» К. Маркса. Над перакладам працуе спецыяльна вылучаны калектыў перакладчыкаў.

Ужо закончан першапачатковы пераклад усяго тэксту першага тома. Кніга будзе падрыхтавана да друку за 1 ліпеня і выйдзе ў свет у лістападзе гэтага года. Маркуемы тыраж выдання—15 тыс. экз.

БІБЛІЯТЭКА КАЛГАСНІКАЎ

ЖЛОБІН. Самай адсталай і некультурнай пры царызме была вёска Вялікія Рагі. Цяпер гэтай вёскі не пазнаць.

Дружна ідзе праца ў калгасе «Яскравы шлях». Калгаснікі маюць на сваіх кватэрах радыё, выпісваюць шмат газет і журналаў. Многія калгаснікі маюць уласныя бібліятэкі мастацкай літаратуры.

У бібліятэцы калгасніка Арлова Макара ёсць каля 100 кніг, сярод якіх шмат твораў класікаў. 60-гадовы Макар Арлоў у вольныя вечары чытае голасна для ўсёй сям'і творы Пушкіна, Чэхава, Салтыкова-Шчадрына, Горкага, Янкі Купала, Якуба Коласа і іншых пісьменнікаў. (БЕЛТА).

НАВІНЫ ТЭАТРА

● **Беларускі дзяржаўны тэатр оперы і балета** з 20 сакавіка аднаўляе сваю работу ў Менску ў памяшканні Яўрэйскага дзяржаўнага тэатра. У рэпертуары — «Пікавая дама», «Еўгеній Онегін», «Кармен», «Севільскі цырульнік» і балеты «Капелія» і «Канёк-гарбунок». Апрача таго, тэатр рыхтуе оперу «Тоска» — Пучыні і балет «Эсмеральда» — Пуні.

● **Яўрэйскі дзяржаўны тэатр** 18 сакавіка заканчвае свае спектаклі у Менску і выязджае ў гастрольную паездку ў Бабруйск, Магілеў і Гомель. 20 верасня тэатр вернецца ў Менск і будзе рыхтавацца да 20-годдзя Вялікай пралетарскай рэвалюцыі. Намячаецца пастаноўка двух п'ес: аб грамадзянскай вайне ў Беларусі — М. Кульбака і «Сям'я Овадзіс» — П. Маркіша на тэму аб Біраджане. Спектаклі будзе ставіць народны артыст рэспублікі Рафальскі. За час гастрольных паездак тэатр упершыню на яўрэйскай сцэне паставіць п'есу М. Горкага «Фальшывая манета» ў перакладзе М. Тэйфа і «Вялікі дзень» — Кіршона ў перакладзе Камянецкага. Абодва спектаклі ставіць рэжысер тэатра Галаўчынер.

● **Беларускі тэатр юнага гледача** пачаў свае гастролі ў памяшканні Беларускага дзяржаўнага тэатра рабочай моладзі. Тэатр паказаў п'есу «Хлопчык-невідзімка» Аўсяндара. Ідзе ўзмоцненая падрыхтоўка да пастаноўкі казак Пушкіна. Пушкінскі спектакль ставіцца рэжысерамі Кавязіным і Дольскім. Афармляе спектакль мастак Марыкс. Музычнае афармленне складзена з твораў Рымскага-Корсакава. Прэм'ера намечана на 20 сакавіка.

Паляўнічы калектыў Н-скага стралковага палка [illegible] рэгулярныя вылазкі паляўнічых. НА ЗДЫМКУ: старшы палітрук палка т. Глебаў (справа) і аружэйны майстар т. Часаўскі аглядаюць забітую лісіцу.

Фота Лісіцына (СФ).

НОВЫЯ КНІГІ

«ПАЛІТЫКА ЦАРЫЗМА У ПРЫБАЛТЫЦЫ»

Пад такім загалоўкам Дзяржаўнае сацыяльна-эканамічнае выдавецтва выпусціла кнігу Я. Я. Зуціса.

Кніга тав. Зуціса з'яўляецца навукова-даследчай работай, асвятляючай палітыку царскага самадзяржаўя ў Прыбалтыцы ў першай палове XVIII в.

Аўтар падрабязна аналізуе ўсе бакі гэтай палітыкі, якая ўжо ў другой палове XVIII в. прывяла да [illegible]

Работа грунтуецца на вывучэнні [illegible] літаратуры на дадзеную тэму і выкарыстанні архіўнага матэрыялу.

Цана кнігі 4 рублі.

АКВАРЭЛІ МАСТАКА ЛЕЙТМАНА

Віцебскі мастак Л. М. Лейтман працуе цяпер над стварэннем каля 10 акварэлей для выстаўкі «Індустрыя сацыялізма», якая адкрываецца ў Маскве да 20-годдзя Вялікай пралетарскай рэвалюцыі. Тэмай сваіх работ Лейтман абраў жыццё машынна-трыкатажнай фабрыкі «КІМ» і яе лепшых людзей—стаханаўцаў. Акварэлі ілюструюць [illegible]

150 ІНТЭРНАТАЎ ДЛЯ КАЛГАСНЫХ ДЗЯЦЕЙ-ШКОЛЬНІКАЎ

Наркамат асветы БССР асігнаваў 1.650 тыс. руб. на арганізацыю ў бягучым годзе ў раёнах рэспублікі 150 новых інтэрнатаў на 30 школьнікаў кожны. [illegible] для дзяцей калгаснікаў, якія жывуць на аддаленай адлегласці ад школы. Інтэрнаты забяспечваюцца жалезнымі ложкамі, матрацамі, коўдрамі, пасцельнай бялізнай і т. д. Абслугоўваючы персанал будзе складацца з выхавацеля, кухаркі і прачкі.

ПОЎНАЯ ТЭЛЕФАНІЗАЦЫЯ СЕЛЬСАВЕТАЎ БССР

У БССР ужо тэлефанізавана 1.284 сельсаветы — 87 проц. усіх сельсаветаў рэспублікі. Наркамат сувязі СССР зацвердзіў план тэлефанізацыі ў 1937 годзе астатніх сельсаветаў. Такім чынам да канца года будзе завершана поўная тэлефанізацыя ўсіх сельсаветаў БССР.

СУД

ЗАБОЙЦЫ ПРЫГАВОРАНЫ ДА РАССТРЭЛУ

[illegible]

Арк. ЗАРУБЕЖНЫ.

Ад Варашылаўскага РК КП(б)Б

[illegible]

Сакратар Варашылаўскага РК КП(б)Б КАВАЛЕЎ.

ДЗЁННІК

● [illegible]

● [illegible]

● [illegible] 9 сакавіка ў 7 гадзін вечара ў памяшканні Дома партактыва (пакой 17).

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

ПА ЎВАГІ ВАЙСКОВЫХ ЧАСЦЕЙ І АРГАНІЗАЦЫЙ АСОАВІЯХІМА!

ПАСЛЯ КАПІТАЛЬНАГА ПЕРААБСТАЛЯВАННЯ

УНОЎ АДКРЫТ

ваенна-кніжны магазін КОГІЗ'а

(рог Савецкай і Валадарскага).

У МАГАЗІНЕ ЕСЦЬ ВЯЛІКІ ВЫБАР ЛІТАРАТУРЫ:

ВАЕННАЙ, ПАРТЫЙНАЙ, САЦЫЯЛЬНА-ЭКАНАМІЧНАЙ, | МАСТАЦКАЙ, ТЭХНІЧНАЙ, СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧАЙ, | ПАДРУЧНІКІ для пачатковай і сярэдняй школы і ВАЕННЫЯ ПЛАКАТЫ.

МАГАЗІН АДКРЫТ З 9 ГАДЗІН РАНІЦЫ ДА 5 ГАДЗІН ВЕЧ.

НКВТ СССР СОЮЗТЕКСТИЛЬШВЕЙТОРГ

Спецыялізаваны магазін „СОЮЗТЕКСТИЛЬШВЕЙТОРГА"

МЕНСК, ЛЕНІНСКАЯ, 11

ДА ВЯСЕННЕ-ЛЕТНЯГА СЕЗОНА

ПАСТУПІЛІ у ПРОДАЖ ВЫШЭЙШАЙ ЯКАСЦІ:

Гатовае плацце: МУЖЧЫНСКАЕ, ЖАНОЧАЕ, ДЗІЦЯЧАЕ

Ткані: БАВАЎНЯНА-ПАПЯРОВЫЯ, ШАРСЦЯНЫЯ, ШОЎКАВЫЯ, ІЛЬНЯНЫЯ.

Купленыя тавар ДАСТАЎЛЯЕЦЦА на дом БЯСПЛАТНА

МАГАЗІН АДКРЫТ З 10 г. да 6 г. 30 м. веч. без выходных дзён.

з 14 сакавіка да калгаснага базара «СОЮЗТЕКСТИЛЬШВЕЙТОРГ» АДКРЫВАЕ 3 ПАЛАТКІ па гандлю ТЭКСТЫЛЬНЫМІ ТАВАРАМІ: на Чэрвеньскім базары, на Конскім базары, на Юбілейнай плошчы.

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА

работнікаў прамысловасці мясцовых будматэрыялаў Наркаммясцпрома

— адкрываецца —

9 сакавіка, у 7 г. веч., у Доме тэхнікі

(г. Менск, Комсамольская, 25).

НАРКАММЯСЦПРОМ.

Пухавіцкаму Райсаюзу

патрэбен

галоўны бухгалтар.

Аплата па згодзе.

БУРЭННЕ трубчатых КАЛОДЗЕЖАЎ на артэзіянскую ваду і разведачна-буравыя работы

ПРЫМАЕ на сябе

АДДЗЯЛЕННЕ ЎСЕСАЮЗНАЙ ДЗЯРЖАЎНАЙ БУРАВОЙ КАНТОРЫ «БУРВОД» па БССР і Заходняй вобласці, якое знаходзіцца ў г. Гомелі, вул. Леніна, 18.

Згублен штамп магазіна № 17 Менгорхарчгандля. Лічыць несапраўдным.

Наркамзем БССР з глыбокім жалем паведамляе аб смерці кіраўніка Беларускай канторы Сельгасснаба

т. МАЎШАНЗОНА Юлія Аронавіча.

Прэзідыум ЦП саюза работнікаў земорганаў БССР выказвае глыбокае спачуванне сям'і памёршага кіраўніка Белканторы Сельгасснаба

т. МАЎШАНЗОНА Юлія Аронавіча

Студэнты 3-га курса біяфака БДУ выказваюць глыбокае спачуванне студэнтцы 3-га курса біяфака Броні ШУЛЬМАН і яе сям'і з прычыны напаткаўшага іх гора —

смерці МАЦЕРЫ

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

БЕЛАРУСКІ ПЕРШЫ ДЗЯРЖАЎНЫ ТЭАТР (БДТ-1)
ПЛАТОН КРЭЧЭТ
Абан. № 52.

ДЗЯРЖ. ЯЎРЭЙСКІ ТЭАТР БССР
9 сакавіка—прэм'ера
БОЙТРЭ

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»
ДАРЫКО

Дзіцячы гукавы кінотэатр
САПРАЎДНЫ ТАВАРЫШ

Гукавы кінотэатр «Пралетарый»
АПОШНЯЯ НОЧ

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал»
ЮНАЦТВА МАКСІМА

Гукавы кінотэатр «Спартак»
ДЗЯЎЧЫНА СПЯШАЕЦЦА НА СПАТКАННЕ

РАДЫЁПЕРАДАЧЫ НА 10 САКАВІКА

6.30—«Апошнія паведамленні». 16 — канцэрт. 17—перадача для дзяцей. 18.30 — завочная партвучоба. 19.45—беларускія народныя песні. 23 — «Апошнія паведамленні».

ЗГУБЛЕНЫЯ І [illegible] ДАКУМЕНТЫ ЛІЧЫЦЬ НЕСАПРАЎДНЫМІ:

Вардонскі В. А.—пашпарт і ваенны білет; Гараўцоў А. П. — ваенны білет; Лапопік Ф. А. — ваенны білет; Сіняк Н. П. — пашпарт № 061729; Дземянчык В. І. — права шофера № 375482; Ахрамовіч І. А. — пропуск фабрыкі «Комунарка»; Лісін Н. П. — пашпарт; Давільчык І. П.— ваенны білет; Мастовіч А. В.—залікова кніжка.